emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiliğe
karşı

MÜCADELE

KASIM
SAYI 50
1980

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU (ATİF) YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

CUNTACILARIN HÜKÜMETİ
KOMPRADOR PATRONLARIN TOPRAK AĞALARININ HÜKÜMETİDİR

12 Mart askeri faşist darbesinin hemen ardından bir basın toplantısı yapan cunta şefi Kenan Evren,amaçlarının ülkemizdeki 'demokrasi'yi korumak olduğunu belirtmiş;kendilerinin asli görevinin hükümet etme olmadığını bu yüzden de en kısa zamanda yeni bir hükümet kuracaklarını açıklamıştı.Darbeden iki hafta sonra cunta yeni hükümet kurduğunu ilan etti. Bugünkü MGK adı altında toplanan askeri faşist cuntaya karşı sorumlu olan 'yeni hükümet ve programı 30 Eylül Salı günü cuntacı paşaların 'güven oyu'nu aldı. Bütün hakim sınıf basın ve yayın organları cuntanın süngüsüne dayanan hükümeti ve programını çoşkuyla karşıladı.

Hükümetin yapısının ve programının gözden geçirilmesi,bu hükümetin niteliği hakkında bize bilgi verecektir.

HÜKÜMET NASIL İŞLİYOR ?

Bu hükümeti,hakim sınıfların 12 Eylül öncesi hükümetlerinden ayıran en önemli özellik,bu hükümetin açık askeri faşist diktatörlüğün bir hükümeti olmasıdır. 12 Eylül öncesinde hükümetler parlamento içinden seçilir,ve kendilerini seçen parlamentoya karşı sorumlu olurlardı.Parlamentoda yapılan genel seçimler sonucu ortaya çıktığından,hakim sınıflar halka hükümetlerin halkın iradesini yansıttığını halkın oyları ile hükümetleri değiştirme imkanı olduğunu vs.anlatırlardı.Onlar bunu yaparken;seçimlerde yalnızca hakim sınıfların şu veya bu partisini seçme alternatifini halka sunduklarını gözlerden gizlerlerdi. 12 Eylül öncesinde ülkemizde parlamenter demokrasi maskesi ile örtülmüş bir faşizm hüküm sürüyordu. Bu faşist düzenin temel dayanağı ordu idi.Her ne kadar ülke görünüşte sivil,parlamento içinden seçilmiş hükümetlerle yönetiliyor,kararlar hükümetçe alınıp,parlamento tarafından denetleniyormuş gibi görünüyorduysa da,gerçekte kararlar Başbakan,ve Kuvvet komutanlarının,MİT müşteşarının ve gerekli görülen bakanların katıldığı MGK tarafından alınıyordu,yine kararların çoğu son dönemde çok açık bir biçimde görüldüğü gibi bizzat sıkı yönetimler aracılığı ile-yani ordu tarafından-uygulamaya konuyordu.Buna rağmen parlamentonun varlığı,hakim sınıfların içindeki çelişmelerin çıplak gözle görülmesini,kirli çamaşırların kitlelerin gözü önünde yıkanmasını beraberinde getiriyor;hakim sınıflar açısından alınması gerekli ve acil olan kararlar gecikiyor,hakim sınıfların düzeni bir bütün olarak itibar yitiriyordu.12 Eylül darbesi ile,hakim sınıflar halkı kandırmanın bir aracı olan parlamento aracını ortadan kaldırdılar.Çünkü onlar açısından parlamento artık götürdüğü,getirdiğinden fazla olan bir araç haline gelmişti. Düzen adınayönetime bütün hakim sınıflar adına,'TC Devleti' adına,el koyan Genel Kurmay başkanı ve Kuvvet komutanlarından oluşan askeri faşist cunta,faşist düzenin artık işe yaramaz hale gelmiş olan parlamento maskesini kaldırıp attı;ve parlamentonun tüm görevlerini "Vatan-millet ve devlet" adına üstlendi.Aylardır , parlamentonun çalışmaması sonucu takılıp kalmış kanunlar, 5 parmağın inip kalkması ile yasallaşıverdi.Parlamentonun yerini alan 5 faşist paşa,bir de hükümet kurdular.Parlamentonun varlığı şartlarında kurulması aylar alacak kabine listesi,kısa süre içinde hal ediliverdi.Hükümet iki hafta içinde kuruldu.Program hazırlandı.Ve yine beş parmağın kalkıp inmesi ile "güven oyu" aldı.Bu hükümet,cunta tarafından iş başına getirilmiş olan yetkisini cuntadan alan ve cuntaya karşı sorumlu olan bir hükümettir.Bu hükümet doğrudan doğruya cuntanın kontrolunda olan onun emirlerini yerine getirmek için kurulmuş bir hükümettir.İpler cuntanın elindedir.Hükümet cuntanın bir uzantısı, onun yürütücü koludur.Cunta yasama yetkisini ve hükümeti kontrol;gerekirse devirme yetkisini kendisine saklamıştır.

HÜKÜMET KİMLERDEN OLUŞUYOR ?

Cuntanın atadığı ve cuntanın doğrudan kontrolu altında olan hükümetin yapısı da ilgi çekicidir.Hükümetin başkanı Başbakan Bülent Ulusu 12 Ağustos 1980 tarihine kadar-yani darbeden bir ay öncesine kadar- Deniz Kuvvetleri komutanı idi. Bu görevini 12 Ağustos'ta bugün cunta içinde yer alan Nejat Tümer'e devretti.Oramiral olan Bülent Ulusu 30 Ağustos 1980 de-yani darbeden 12 gün önce!- emekli oldu.Darbe sonrasında yeni amiral emeklisi Bülent Ulusu,'eski mesai arkadaşları' olan cuntacı generaller tarafından başbakanlığa atandı.Görülen odur ki,Bülent Ulusu'nun darbe öncesi emekliye ayrılması ve darbenin hemen sonrasında başbakanlığa gelmesi,bizzat darbe planının bir parçasıdır,Bülen Ulusu bizzat darbeyi planlayanlar arasındadır.

Devamı 2. ve 3. sayfada

İDAM CEZALARI, İŞKENCELER, ZİNDANLAR, ZULÜM EZİLENLERİN MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ!

12 Eylül askeri faşist darbesinin paşaları yönetime el koyar koymaz ezilenlerin mücadelesini bastırmak için kollarını sıvadılar. Halkımızın halk demokrasisi mücadelesini engellemek için en kanlı metodlarla sahneye çıkarak iğrenç yüzlerini açıkça göstermeye başladılar. İdam sehpaları kuruldu. Zindanlar dolup taşıyor; hakim sınıfların işkencecileri, demokratla-devrimcilere akla gelmedik metodlarla işkenceler yaparak profesyonelleşiyorlar.

Faşist generaller sözde "sağ" ve "sol" terörün kökünü kurutmak gerekçeleriyle, demokratlar, devrimciler hakkında ardı arkası kesilmeyen idam cezası kararları alıyor.

Milli Güvenlik Konseyi'nin almış olduğu ilk idam kararı devrimci Necdet Adalıya uygulandı. Necdet Adalı ile birlikte azılı bir faşistin de idam edilmesi, askeri faşist diktatörlüğün hem sağ hem sol teröre karşı olma demogojisini ispat etmek için kullanılıyor. Oysa Askeri faşist diktatörlüğün faşistlere de karşı olduğunu söylemek adi bir sahtekarlıktan başka bir şey değildir. Onlar darbenin ilk günlerinden itibaren devrimci avına çıkmışlar, halkımızın zaten kısıtlı olan demokratik haklarını ortadan kaldırmaya yönelmişlerdir.

Necdet Adalı'nın idami askeri yargıtay tarafından darbe öncesi onaylanmış ve Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne onaylanmak üzere gönderilmişti. 12 Eylül'de yönetimi ele geçiren generaller bu onaylama işlemini daha da çabuklaştırdılar. Necdet Adalının idamının onaylanması için 5 kişilik

KALEM KIRAN ELLER KIRILACAKTIR!

Milli Güvenlik Konseyinin karar vermesi yeterliydi. Necdet Adalı'nın asıldığı gün İstanbul sıkıyönetim komutanlığı askeri savcılığı Dev-Sol örgütünün 4 üyesi için de ölüm cezası istedi. Bunun yanısıra daha bir çok devrimci için ölüm cezası, ağır hapis cezaları istenmektedir.

Milli Güvenlik Konseyinin devrimciler hakkında almış olduğu ikinci idam kararı Serdar Soyergin'e uygulanmıştır. Serdar Soyergin 26 Ekim sabahı idam edilmiştir. Darbenin ikinci günü güvenlik kuvvetlerine karşı bir çatışmada, bir yüzbaşının öldürülmesinden dolayı yakalanan Serdar Soyergin hakkında soruşturma 14 Eylül'de başlamış ve 19 Eylül'de hakkında idam kararı verilmiştir. Bu idam kararı Askeri Yargıtay tarafından 20 gün içinde onaylanmıştır. Faşist hakim sınıfların gazete

Devamı 11. sayfada

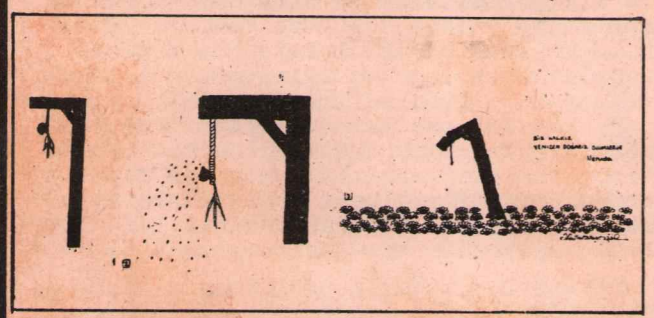

BİZ HALKIZ YENİDEN DOĞARIZ ÖLÜMLERDEN

Türkiye'deki Faşist Cuntaya Karşı;
ATİF'i Yasaklama Çabalarına Karşı;
Tutuklu ATİF Üyelerinin Serbest Bırakılması İçin
açlık grevleri,toplantılar,yürüyüşler yapıldı

YAZISI
6. SAYFADA

ATİF YASAKLANAMAZ!

CUNTACILARIN HÜKÜMETİ...

Baştarafı 1. sayfada

Hükümet içinde Bülent Ulusu tek "asker eskisi" değildir.Devlet bakanı Mehmet Özgüneş,1960 27 Mayıs darbecilerindendir. MBK(Milli Birlik Komitesi) üyesidir. 12 Mart sonrasında da 1.Erim ve Sadi Irmak hükümetlerinde bakan olarak yer almıştır.

İçişleri bakanı Selahattin Çetiner,emekli Korgeneraldir.

Milli Eğitim bakanı Hasan sağlam emekli Korgeneraldir.Kıbrıs'ın işgalinde aktif görev almıştır.

Sağlık bakanı Necmi Ayanoğlu emekli tümgeneraldir.

Gümrük ve Tekel bakanı Recai Baturalp emekli Korgeneraldir.

Gençlik ve Spor bakanı Vecdi Özgül,Ağustos 1980 de emekli olmuştur.

Bütün bu "asker eskileri"nin bakanlığa getirilmesi,cuntacıların bir anlamda 'eski mesai arkadaşlarını' ödüllendirmesi anlamına gelmektedir. Ama bu atamalar aynı zamanda,cuntacıların 'sivil' siyasetçilere pek güveni olmadığını,en azından belli bir süre ipleri kesinlikle ellerinde bulundurmak istediklerini göstermektedir.Bakanlıklara atanan asker emeklilerin bir tek özelliği vardır,o da cuntacıların güvenine sahip olmak!

Yeni kurulan hükümet içinde'asker eskisi' kesimin dışında 'giden ağam-gelen paşam' felsefesine uygun olarak her dönemde hakim sınıflara hizmet sunan-özellikle düzenin iyice sarsıldığı,ve hakim sınıfların 'partiler üstü' görünümlü hükümetler kurmak zorunda kaldığı dönemlerde- öne çıkan bu bürokrat-teknokrat bir kesim vardır.

Devlet bakanları İlhan Öztrak ve Nimet Özdaş,Adalet bakanı Cevdet Menteş Milli Savunma bakanı Haluk Bayülken,Dışişleri Bakanı İlter Türkmen,Bayındırlık Bakanı Tahsin Önalp,Ticaret Bakanı Kemal Cantürk Ulaştırma Bakanı Necmi Öztürk,Tarım-Orman Bakanı Sabahattin Özbek,Çalışma Bakanı Turan Esener,Enerji Bakanı Serbülent Bingöl,Köyişleri Bakanı Münir Raif Güney Turizm Bakanı İlhan Evliyaoğlu,İmar İskan Bakanı Şerif Tüten,Kültür Bakanı Cihad Baban ve Başbakan yardımcısı Zeyyat Başkara bu kesime dahildir.Bunların her biri devletin çeşitli kademelerinde komprador patron-ağa devletine 'değerli'hizmetler sunmuş olan bürokrat ve teknokratlardır.

Önemli bir bölümü bu "hizmetleri"dolayısı ile,Kontenjan senatörlüğü ile ödüllendirilmiştir.Büyük bir bölümü 12 Mart hükümetleri içinde de bakan olarak yer almıştır.

Bu iki kesim dışında bir de hakim sınıfların ekonomi uzmanları olan,batılı emperyalistlerin 'taktir'ini kazanmış olan ve görevleri ekonomik konularda yürütmeyi ayarlamak olan kesim vardır.Bu kesime başbakan yardımcısı Turgut Özal,Maliye bakanı Kaya Erdem ve Sanayi bakanı Şahap Kocatopçu dahildir.Bunlardan Turgut Özal Amerikan emperyalizminin denetiminde tüm batılı emperyalistlerin ortak bankası olan Dünya bankasında çalışmış olan, DPT müsteşarlığı yapmış olan ünlü bir uşaktır.Darbe ile devrilen Demirel hükümeti döneminde Başbakan müsteşarlığı yapmakta idi.Ve emperyalist ülkelerin 'Türkiye yardımı'nın mimarlarından biri idi. Kaya Erdem,uzun süre yaptığı MİT sekreterliğinde hakim sınıflara hizmet sunmuş;daha sonra Hazine Genel Müdürlüğünde mali uzman olarak isim yapmıştı.Şahap Kocatopçu ise,Türkiye'nin en büyük Şişe-Cam fabrikasının Genel Müdürlüğünü yapmıştı.

Sosyal Güvenlik bakanı olarak kabinede yer alan Sadık Şide,TÜRK-İŞ'in genel sekreteridir.Bu faşist sendika ağasının hükümetteki görevi,işçi sınıfının cuntaya ve faşizme karşı mücadelesini engellemektir.Bu işçi düşmanı sendika ağasının hükümette yer alması,aynı zamanda hakim sınıfların TÜRK-İŞ'i Türkiye'deki tek sendika federasyonu haline getirmek istediklerinin açık bir belirtisidir.

HÜKÜMETİN PROGRAMI-VE ŞİMDİYE KADAR Kİ UYGULAMALARI:

Cuntanın atadığı 'yeni' hükümetin niteliği onun programından da ortaya çıkmaktadır.Cunta hükümetinin programının girişinde 12 Eylül öncesi durumun bir değerlendirmesi yapılmakta;ülkenin bir 'kardeş kavgası'nın eşiğine geldiği söylenilmekte;daha sonra bu durumun sebepleri üzerine şu görüşler öne sürülmektedir :

" Özellikle 1961 Anayasası ile başlayan son 20 yıllık dönemde meydana gelen olaylarda,devlet organlarının dayandırıldığı ve Türkiye'nin bünyesine uymadığı,bugün iyice anlaşılmış olan bazı temel yöntemlerin rolü büyüktür.Sınırları belirsiz bir özgürlük anlayışı,devlete karşı da kullanılabilen bir tarafsızlık iddiası,hukuk devleti ileri sürülerek yürütme organının işlemez duruma getirilişi,devlet içinde devlet olmaya yönelik bir özerklik görüşü ve bilimsellik kisvesi altında siyaset yapılması,hep bu bünyeye yabancı nitelikler ve devlet yapısının kuruluşundaki hatalardan kaynaklanmıştır.

...

1961 Anayasası,başlangıçta iyi niyetli hazırlanmış olmasına rağmen , anayasanın kuvvetler ayrılığı ilkesini birlikte getirdiği sorumluluk anlayışının gereğince teessüs etmemiş olması,uygulamanın,kuvvetler çatışmasına dönüşmesine neden olmuştur.Memleket gerçeklerini nazarı itibara almayan hukuk anlayışları ve bir kısım anayasal kuruluşların görevlerini gereği gibi yapmamaları,1961 Anayasası'nı maalesef devlet tahripçiliğinin kalkanı haline getirebilmiştir..."

Görüldüğü gibi,cunta hükümeti programının temeline 'yeni bir anayasa' hazırlama görevini yerleştirmiştir.Programın girişinde sorun '1961 Anayasası'nın... devlet tahripçiliğinin kalkanı haline gelebilmesi' olarak tespit edilmekte, buna uygun çözüm olarak da Anayasa değişikliği getirilmektedir.Hakim sınıflara göre "1961 Anayasası","sınırları belirsiz bir özgürlük anlayışı" getirmiştir;"memleket gerçeklerini nazarı itibara almayan hukuk anlayışları"getirmiştir vb. Hepimizin bildiği gibi,1961 Anayasası,1960 27 Mayıs darbesinden sonra,hakim sınıfların halk yığınlarının mücadelesi karşısında, belirli bir gerilemesini;ve halka belli tavizlerin verilmesini temsil ediyordu . Halkın yıllardır uğruna mücadele ettiği bir dizi demokratik hak ve özgürlüklerbir sürü sınırlamalarla-1961 Anayasasına yansımıştı.Bu Anayasa kabul edildikten sonra,hakim sınıflar sürekli olarak bu Anayasa içinde yer alan bir dizi sınırlı hak ve özgürlükleri de Anayasadan çıkarmaya çalıştılar. 1961 Anayasası çeşitli kereler 'düzeltildi'.1971 12 Mart'ından sonra da hakim sınıflar 1961 Anayasası'nı lüks ilan ettiler.Bir dizi 'düzeltmeler' daha yaptılar.Buna rağmen yine de 1961 Anayasası'nda kağıt üzerinde kabul edilen bir takım hak ve özgürlükler işçi sınıfı ve halk tarafından her gün sınıf mücadelesi içinde kullanılıp savunulduğu için,tümü ile ortadan kaldırılamadı.Şimdi 12 Eylül cuntacıları süngü ve tankların zoru ile,halkın mücadelesi sonucu elde ettiği,1961 Anayasası'nda da yansıyan bir dizi sınırlı demokratik hak ve özgürlüğü resmen rafa kaldırma hazırlığı içindedir.Anayasa değişikliğinin anlamı budur.

Gerçekte 1961 Anayasası da,kendinden öncekiler gibi,hakim sınıfların Anayasıdır.Bu Anayasa da,var olan faşist düzeni korumak için yapılmıştır.Özü düzeni savunmaktır.Ancak buna rağmen,1961 Anayasına halkın mücadelesi sonucu,belli demokratik hak ve özgürlüklerde sınırlı olarak yansımıştır.İşte hakim sınıfları rahatsız eden budur.Onların ortadan kaldırmak istediği,1961 Anayası'nın düzeni özü değil,işçi sınıfı ve emekçi halkın mücadele ile söke söke aldığı ve her gün uğrunda yeniden mücadele verdiği bir dizi hak ve özgürlüktür.

Bu hak ve özgürlükleri savunmak,sonuna kadar direnmek görevimizdir.

"HUZUR VE ASAYİŞ "

Hükümet programının temel hedeflerinden biri ülkede "huzur ve asayişin"sağlanmasıdır.Sözü edilen huzur ve asayişin nasıl bir şey olduğu,kime yarayacağı alınmak istenen tedbirler ve pratik gözlemlenince açık bir biçimde görülmektedir."Huzur ve asayişle" ilgili olarak alınacak tedbirler konusunda hükümet programında şunlar söylenmektedir .

"Şiddet hareketlerinin başgöstermesi halinde,devamlı olarak sıkıyönetime başvurmamak için idareye olağanüstü tedbirler alma imkanını sağlayan olağanüstü hal kanunu en kısa zamanda hazırlanacaktır "

Burada en kısa zamanda hazırlanacağı söylenen "olağanüstü hal kanunu" aylardır Mecliste takılmış olan bir kanundur. Bu kanunla "sıkıyönetim" normal durum haline getirilmektedir.Bugünkü uygulama da zaten bu yöndedir.

"Devlete ve rejime,kamu düzenine can ve mal güvenliğine yönelen tehditlere karşı koyucu ve caydırıcı başlıca gücü oluşturan güvenlik kuvvetlerimizin hizmet icaplarına uygun bir niteliğe ve niceliğe kavuşturulmasına,günün şartları içinde yeni hüviyet kazanan suç ve suçlulara karşı sürdürdüğü mücadelede etkinlik sağlayacak şekilde teşkilatlanmasına önem verilecektir.

Güvenlik kuvvetleri,en modern araç ve gereçlerle donatılacaktır."

Güvenlik kuvvetlerinin yeniden teşkilatlanmasından anlaşılan,polis teşkilatı içindeki 'şüpheli' kişilerin,yani açıkça faşist olmayan kişilerin temizlenmesi,polis teşkilatının baştan ayağa 'inanmış' faşistlerle doldurulmasıdır. "En modern araç ve gereçlerle" donanma işinde Batılı emperyalistler,başta da Batı Alman emperyalistleri ellerindeki tüm imkanlarla 'yardım' etmektedirler.

"Dernekler Kanunu tadil edilerek,derneklerin amaçları dışında faaliyet göstermeleri ve siyasete karışmaları kesinlikle önlenecek,mali ve idari denetimlerinde ortaya çıkan aksaklıklar giderilecektir."

Bu faşist dernekler dışında,düzeni savunan dernekler dışındaki bütün dernekler yasaklanması,artık her türlü legal devrimci çalışmanın imkansız hale getirilmesi anlamına gelmektedir.Hakim sınıflar,dernekler kanununda yapacakları değişikliklerle,bu alanda dikensiz gül bahçesi yaratmak istemektedirler.

"Toplantı ve gösteri yürüyüşleri mevzuatındaki boşluklar doldurulacaktır."

Bu bundan böyle devrimcilerin legal toplantı ve gösteri yapmasının engellenmek istenmesi demektir.

"Mahkemelerin süratle ve adil karar vermeleri sağlanacaktır.Gerektiğinde bu amaçla özel ihtisas mahkemeleri kurulabilmesi için yasal düzenlemeler yapılacaktır."

Mahkemelerin nasıl 'süratle' ve 'adil' karar verdikleri 12 Eylül sonrası pratiğinde görülmüştür.12 Eylül sonrasında bir tankçı yüzbaşıyı öldürdüğü gerekçesi ile Adana'da tutuklanan iki devrimciden biri,hiç bir delil olmadan tek celsede idama,diğeri 13 yıl zindan cezasına mahkum edilmiştir.Daha önce sıkıyönetimce idama mahkum edilen Necdet Adalı adlı devrimci idam edilmiştir.Daha bir dizi devrimci idam istemiyle yargılanmaktadır. Burda kurulacağından sözü edilen 'özel ihtisas mahkemeleri' her türlü savunma imkanını ortadan kaldıran,aldığı karar derhal uygulanan,askeri mahkemelerdir.

"Anarşi ve terörü etkili bir şekilde önleyecek ve siyasi istikrarı sağlayacak,ülkemiz şartlarına ve hukuk sistemimize uygun yasal düzenlemelere gidilecek,Siyasi Partiler Kanunu,Seçim Kanunu,Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kanunu,Türk Ceza Kanunu,Ceza ve Hukuk Muhakemeleri Usulü Kanunu,Meşhut Suçların Muhakemelerine Dair Kanun ve ceza hükümlerini ihtiva eden diğer kanunlarda değişiklikler yapılacaktır."

Değişiklik yapılacak bu kanunlarla,işçi sınıfının,tüm milliyetlerden emekçi halkın mücadelesini 'kanuni' yolla bastırmak için hakim sınıflar açısından en uygun tedbirler alınacaktır.

EKONOMİK VE MALİ KONULAR :

Hükümet programı bu alanda "enflasyonun kontrol altına alınarak fiyat artışlarının önleneceğini" ilan etmektedir.

Programa göre, "Piyasa ekonomisi kuralları işlemeye devam edecek ve bu kurallar içinde ekonomik sorunlar halledilmeye çalışılarak teşebbüs gücü geliştirilecek."

Hükümet programına göre hem,en fazla kâr için her şeyi yapmak demek olan'piyasa ekonomisi kuralları işleyecek'hem de enflasyon kontrol altına alınacak,fiyat artışları engellenecek! Aslında ' fiyat artışları' önlenecek palavrası,hangi hükümet kurulursa kurulsun,verilecek ilk sözdür.Çünkü,fiyat artışları emekçilerin en önemli sorunlarından biridir.Fakat verilen sözleri hiç bir hakim sınıf hükümeti yerine getiremez.Çünkü fiyat artışları ve enflasyon,emperyalizme bağımlı,halkın ihtiyaçlarını hiçe sayan,sadece bir avuç asalakın daha fazla kâr etmesi hesabı üzerine kurulu ekonominin tabii sonucudur.Nitekim,hükümet henüz kurulmadan, MGK, Benzin,Tüpgaz,Gübre ve Şekere zam yaptığını açıklamış,hükümet kurulduktan sonra ilk icraatlarından biri Süt ve süt mamullerine ve kok kömürüne zam yapıldığını açıklamak olmuştur.Bu maddelere zam yapıldığının açıklandığı gün ete zam yapılmayacağı ilan edilmiş;bu ilanın yapıldığı gün ete zam gelmiştir.Ardından,Demire ve Sümerbank mamullerine zam gelmiştir. İşte bu 'yeni' hükümetin de fiyat artışlarını engellemek adı altında uyguladığı pratik budur.Zaten başka bir şey beklemek abesle uğraşmak anlamına gelir.

Hükümetin ekonomik programında yabancı sermayeye dayalı ekonominin sürdürüleceği açıklanmakta ve şöyle denmektedir :

"Yabancı sermaye yatırımları için basitleştirilmiş bulunan müracat ve değerlendirme uygulamasına devam edilecektir."

Bu hükümet de kendinden önceki bütün

CUNTACILARIN HÜKÜMETİ...

hakim sınıf hükümetleri gibi,emperyalist sermayeye bağımlılığı daha da arttırmayı ekonomik programının temeli yapmıştır.Bu bütün 'Vatan-Millet' nutuklarına rağmen, cuntanın ve onun hükümetinin;emperyalizmin uşakları olduğunu göstermektedir.

Cunta hükümeti ekonomik programında yurtdışındaki Türkiyeli işçileri de unutmamıştır.Bu konuda şunlar söylenmektedir:

"Yurtdışındaki Türk işçilerinin gönderdiği dövizler en iyi şekilde değerlendirilecek,bedelli askerlikten sağlanacak dövizler milli savunmada kullanılacaktır."

Hakim sınıfların 'dövizleri en iyi değerlendirmeden' anladığı bir avuç asalağın döviz ihtiyacını gidermektir;Onların milli savunma dediği ise,işçilere,köylülere,çeşitli milliyetlerden emekçilere zulüm uygulayan faşist ordunun güçlendirilmesidir.Yurtdışındaki işçiler,Türkiyedeki hakim sınıflar için döviz yumurtlayan tavuklar,yararlı aptallardır! Hakim sınıflara verilecek en iyi cevap, onları dövizsiz bırakmaktır !

Hükümetin ekonomik programında bu temel noktaların dışında hakim sınıfların hiç bir hükümetinin programından eksik olmayan,halkın gözünü boyamak için kullanılan "vergi adaleti sağlanacak","kaynaklarımız en verimli şekilde kullanılacak" "rüşvete,suistimale imkan verilmeyecek", "geri kalmış,(Nasıl kalmış acaba???)bölgelerin geliştirilmesine özen gösterilecek" vb. tekerlemeler de vardır.

Bunun dışında ilginç bir mesele "enerji üretiminde su kaynaklarından kömürden olduğu gibi,nükleer santrallerden de yararlanılacağının" programda yer alması - dır. Türkiye'nin teknik düzeyinin nükleer santral geliştirilmeye yeterli olmadığı ortadadır.Diğer yandan en gelişmiş emperyalist ülkelerde bile nükleer santrallerin henüz bütünü ile güvenlikli olmadığı,bugünkü tedbirlerin tam kontrol için yeterli olmadığı da ortadadır. O zaman, bu hükümet programında 'nükleer enerjiden yararlınacağı'maddesi ne olmaktadır? Görülen odur ki,nükleer santral üreten emperyalist güçler,Türkiye'de de nükleer santral kurma hazırlıkları içindedirler.Cunta hükümeti bu sorunu programına almıştır.

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK :

Bu konuda hükümet programında,"üretimin arttırılmasına ilişkin tedbirlere gidileceği,üretimi engelleyen,sosyal barışı bozan durumların ortadan kaldırılacağı" ilan ediliyor.Hakim sınıfların anlayışına göre,üretimi engelleyen ve sosyal barışı bozan durumların başında grev gelmektedir.Nitekim pratikte de 12 Eylül darbesi sırasında 178 işyerinde grevde bulunan 53.788 işçi,süngü zoru ile greve son vermek zorunda,iş başı yapmak zorunda kaldılar.Sendikaların talep ettiği % de 200 lük ücret artışı talebi karşısında yapılan pazarlıklar sırasında patronlar,% 150 ücret artışını kabul etmişlerdi.12 Eylül darbecileri grevleri % 70 ücret artışı ile kaldırdılar.Demagogca bir biçimde de bunu 'işçilerin haklarını koruma' olarak yutturmaya kalktılar. Enflasyon hızının resmen 100 %ün üstünde olduğu ülkemizde % 70 ücret artışı,gerçekte ücret artışı değil,ücret düşüşüdür

Hükümet programında işçilerin hakları konusunda şunlar söylenmektedir :

"Çalışkan ve vatanperver Türk işçisinin mevcut ekonomik imkanlar çerçevesinde her türlü hakları korunacaktır.Sendikalar demokratik ilkelere uygun olarak faaliyetlerine devam edeceklerdir.Ancak temiz Türk işçisini sömüren,onları kendi ideolojik görüşleri istikametinde yönlendirmek ve sendikal hakları kötüye kullanmak isteyenlere fırsat verilmeyecektir.

Toplu iş sözleşmesi,Grev ve Lokavt Kanunu,Sendikalar Kanunu ve İş Kanunu süratle gözden geçirilecek gerekli değişiklikler yapılacaktır.İşçi ve İşveren meslek teşekküllerinin faaliyetleri kurulu amaçlarına uygun olarak değiştirilecektir.

Sosyal hak ve hizmetler devletin teminatı altında olacak.Tarımda çalışanlar Sosyal Sigorta kapsamına alınacak,emekli dul ve yetim aylıklarının verilmesinde,eski ve yeni emekliler arasındaki farklılık giderilecektir. "

"Mevcut ekonomik imkanlar"ın ne olduğunu tabii ki,komprador patronların ve toprak ağalarının temsilcileri tespit edecektir. İşçi sınıfının haklarını gerçekten savunan sendikaların önüne yasal engeller konacak,Türk-İş tek sendika,devlet sendikası haline getirilmeye çalışılacaktır.

Hükümetin işçiler hakkındaki ve sosyal güvenlikle ilgili programı,onun işçi ve emekçi düşmanı yüzünü çok açık bir biçimde sergilemektedir.

Burda işçi sınıfının "yurtseverliğine" demagogca yapılan atıf da,kendileri emperyalizmin uşağı olan hakim sınıfların bir aldatmacasıdır.Bugün ülkemizde yurtseverliğin ölçütü,emperyalizmin ve onun uşaklarının faşist düzenine karşı mücadele etmektir.Ne idüğü belirsiz,bir avuç asalağın göbeğini şişirmek için yapılan işçi sınıfının ve tüm emekçilerin daha fazla yoksullaşması,sömürülmesi pahasına yapılan "üretim artışını" 'yurtseverlik' olarak yutturmaya kalkmak büyük bir sahtekarlıktır.

GENÇLİK VE EĞİTİM :

Cunta hükümeti özellikle gençliğin 'Atatürkçü' düşüncelerle yetiştirilmesine büyük önem vereceğini açıklamaktadır.Bu konda şunlar söylenmektedir :

" Birlik ve bütünlüğümüzün temelini teşkil eden Milli Eğitim'in düzenlenmesi gereğini,ülkemizin ve ulusumuzun en önde gelen ihtiyacı ve ana hedefi olarak görüyoruz.

Öğretmenlere ve yöneticilere Atatürk ilkeleri doğrultusunda çok ağır ve o oranda şerefli görevler ve yükümlülükler düşmektedir.Öğretmenler ve yöneticiler,politikadan tümü ile arındırılacak ve derneklerin amaç ve faaliyetleri ne olursa olsun,kesinlikle politika dışında tutulmaları için her türlü yasal ve idari düzenlemeler yapılacaktır.Milli Eğitim Temel Kanunu ve Üniversiteler Kanunu üzerinde gerekli düzenlemeler yapılacaktır."

Hakim sınıfların can simidi olarak sarıldıkları ve yaygınlaştırmaya büyük önem verdikleri 'Atatürkçü' düşünce

- Türk ırkçılığı,Türkleri üstün ırk gören,Türk olmayanları küçümseyen onlara karşı düşmanlık güden düşüncedir.

Bugün Türk olmayan milliyetlere özellikle Kürt milletine karşı uygulanan milli zulmün ideolojik dayanağı "Atatürkçü düşünce"dir.

- Atatürkçülük,militan anti-komünizmdir. Atatürkçülük daha kurtuluş savaşı yıllarında,komünistlere hain tuzaklar kuran; azılı anti-komünistlerdir,

- Atatürkçülük,sınıflar üstü olma iddiası adı altında en azgın işçi sınıfı, ve köylü düşmanlığıdır.Sendikalaşmayı,işçilerin,köylülerin örgütlenmesini yasaklamanın ideolojik kaynağı Kemalizmdir.

- Atatürkçülük,emperyalizme teslimiyet, emperyalizmin uşaklığını yapmaktır. Kemalistler daha kurtuluş savaşı içinde emperyalist güçlerle anlaşmışlar,halkın emperyalizme karşı direnişini,emperyalizme satmışlardır. Bugün ülkemizdeki yarı sömürge-yarı feodal yapının sorumlusu Kemalistlerdir.

İşte hakim sınıflar ideolojik planda yalnız komprador patronların ve toprak ağalarının bu düşüncelerinin yaşamasına izin vermeyi programlarına koymuşlardır.

DIŞ POLİTİKA :

Hükümet programının dış politika bölümü,NATO ya ve ikili anlaşmalara bağlılık tabii başta Sovyet sosyal-emperyalistleri olmak üzere,komşularla iyi geçinme;AET ile ve Amerika ile ilişkileri geliştirme yeminleri ile doludur.Hükümetin emperyalizmin öncelikle de Batılı emperyalist güçlerin uşaklarının bir hükümeti olduğunu belgelemektedir.

Bir bütün olarak yapısı ve programı incelenince,bu hükümetin kimin hükümeti olduğu açıkça görülmektedir.

Cuntanın atadığı hükümet,kendinden önceki tüm hükümetler gibi,komprador patronların ve toprak ağalarının hükümetidir!

Bu hükümetin programı,ülkemizdeki emperyalizmin uşağı hakim sınıfların içinde bulundukları krizi aşmak için hazırladıkları halka karşı yoğun faşist saldırı programıdır !

Cuntaya ve onun hükümetine karşı direnmek hepimizin görevidir !

- KAHROLSUN FAŞİST CUNTA!
- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ
- YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !

C. SÖNMEZ

B. BERLİN

Baştarafı 6. sayfada

söylediğimizde, oldukça gayri-ciddi bir tavırla, "hocam BKDD (Berlin Kültür Dayanışma Derneği) ye gelin konuşun dediler. Daha sonra tekrar derneklerine telefon edildiğinde, gelip konuşacaklarını söylediler. Ancak ortalıkta görünmediler. Bütün bunlar, bu oportünist siyasetlerin, "birlik" lafını ağızlarından düşürmemelerine rağmen, halk güçlerinin birliği için ne denli samimi olduğunu göstermektedir.

Oportünist siyasetlerin bütün sekter tavırlarına rağmen eylem öncesinde ve sırasında oldukça yoğun bir çalışma sürdürüldü. Amaçlarımızı anlatan Türkçe ve Almanca 10.000 civarında bildiri dağıtıldı. Eylemin ilk günü SFB (Hür Berlin Yayını) ile 10 dakikalık bir radyo röportajı yapıldı. Bu röportajda amaçlarımız anlatıldı. Askeri faşist diktatörlük teşhir edildi. Yaklaşık 150 civarında basın mensubuna basın bildirisi gönderildi. Ancak Basın toplantısının pek parlak olduğu söylenemez. DPA(Alman Basın Ajansı) ve RIAS temsilcileri buraya geldiler. Mahalli basında açlık grevimizden bahsedilmekle birlikte, geniş ölçüde yer verilmedi.

Açlık Grevinin yapıldığı yerin Alman ilericileri açısından merkezi bir yer olması, propaganda açısından bize oldukça yararlı oldu. Alman ilerici kamuoyuna belli bir ölçüde kendimizi tanıtmış olduk. Propagandamızın esası Alman kamuoyuna yönelikti. Bu konuda deneyimsiz olmamıza karşın başarılı olduğumuzu söyleyebiliriz. Açlık Grevinin yapıldığı yerde bulunan bir okulun gece ve gündüz bölümü öğrencilerine davetleri üzerine açlık grevinin nedenleri anlatıldı. Yine aynı yerde bulunan bir lokalde bir toplantı düzenlendi. Gazete, broşür satılıp, bağış toplandı. GEW B. Berlin (Eğitim ve Bilim Sendikası) temsilciler toplantısında konuşma yapıldı. Bildiri dağıtılıp yayın satıldı. Yine GEW nin 16 Ekim'de düzenlediği bir yürüyüşde yürüyüş çağırısı yapıldı. B. Berlin'deki ilerici Alman kitapçılarına yürüyüş çağrıları afişler asıldı. Bildiri bırakıldı.

Burada değinmek istediğimiz bir nokta Alman örgütlerinin tutumudur. Birçoğu bize yardım edeceklerine, yürüyüşe katılacaklarına söz vermelerine rağmen eylem boyunca ortalıkta görünmediler. Eylem sonrasında bu örgütlere açık mektup yazılarak bizlerin anti-faşist anti-emperyalist dayanışmadan ne anladığımızın ortaya konmasına ve bu konuda bu örgütlerin somut olarak eleştirilmesine karar verildi.

Ancak WBK (West-Berliner Kommunist)'den arkadaşların eylem süresince bize yaptığı yardımı anmadan geçmek istemiyoruz. Bu arkadaşlar eylemin başından sonuna kadar bizi her yönden desteklleyerek, proleter enternasyonalizmin en olumlu örneklerinden birini gösterdiler.

Eylem süresince Batı Almanya'da açlık grevinde bulunan arkadaşlardan, diğer derneklerden, WBK yazı kurulundan, Türkei im Kampf yazı kurulundan, Batı-Berlin Peykar sempatizanlarından gelen dayanışma mesajları açlık grevindeki arkadaşların moral-lerini daha da yükseltti.

Eylem süresince diğer çalışmaların yanı sıra çeşitli konularda (Faşist cuntanın niteliği, Kemalizm, Leninizm, "eylemde birlik; ajitasyon ve propagandada serbestlik" ilkesi) tartışmalar açıldı, folklör yapıldı ve devrimci müzik çalındı.

Açlık Grevinin bitiminde, 18 Ekim cumartesi günü yürüyüş ve miting yapıldı. Yürüyüş ve Mitingin özellikle Türkiyeli kitleler arasında geniş propagandasının yapılamaması ve yürüyüş günü şiddetli yağmura rağmen yürüyüşe 200'ün üstünde Türkiyeli ve Alman katıldı. Türkiyeli devrimci siyasetlerden sadece Devrimci Halkın Birliği'nden arkadaşlar vardı. İlk kez burada Türkiyeyi'lerin düzenlediği bir yürüyüşe 30'un üstünde Alman'ın katılması bizim açımızdan bir başarı ve iyi bir başlangıçtır. Ayrıca Batı Berlin Peykar sempatizanları ve GUAFS yürüyüşe katıldılar. Yürüyüş esas olarak olumluydu. Yürüyüşteki olumsuzluk, mitingin faşist bir dernek önünde yapılmasına rağmen yeterli güvenlik önleminin önceden alınmamasıydı. Yürüyüşe gösterilen ilgi oldukça büyüktü. Öyleki mitingin yarısına geldiğimizde elimizdeki tüm bildiriler bitmiş, Mücadele gazetelerinin hepsi satılmıştı.

Miting alanında ATİF/ATÖF, WBK adına Türkçe Almanca, DHB adına bir konuşma yapıldı. Partizan'ın gönderdiği mesaj okundu.

Genel olarak B. Berlin'deki eylemlerimizi değerlendirdiğimizde olumlu bir eylem olduğuna karar verildi.

C.Doğan

BATI-ALMAN EMPERYALİZMİNE VE TÜRK FAŞİST DEVLETİNİN FAŞİST SALDIRISINA KARŞI AUGSBURG'DA TUTUKLU DEVRİMCİLERİ DESTEKLEYELİM

BAĞIŞ KAMPANYASINA KATILALIM

Cunta Konusunda Bazı Yanlış Görüşler Üzerine

12 Eylül darbesi karşısında geniş devrimci kesimler, bu darbenin faşist niteliği konusunda ilk anda tavır takındılar. Cunta konusundaki değerlendirmelerde bir dizi farklılıklara rağmen, darbenin esas olarak halk güçlerine karşı faşist bir saldırı olduğunu bir çok devrimci örgütler doğru bir şekilde tespit ettiler.

Cunta'nın "sağ" ve "sol" teröre karşıyız demagojisi örgütle devrimci çevreler içinde fazla önemli bir karışıklığa yol açmadı.

Ancak örgütlü olmayan kesimde ve "sol"cu geçinen bir dizi 'aydın' kesim içinde bu domagoji verimli bir toprağa düştü. Örgütsüz emekçilerin bir bölümü; 12 Eylül askeri darbesinden sonra 'bekle -gör' tavrı içine girdiler. Son dönemde günde 25-30 kişinin hayatına mal olan faşist katliamlar ve bunlara karşı direnişler, devrimcilerin faşist güçlere karşı giriştiği silahlı çatışmalar; hakim sınıfların boyalı basını ve yayın organları aracılığı ile "sağ" ve "sol" terör demagojisi ile eşitlenmiş, ideolojik planda örgütsüz güçler 'teröre' karşı olma noktasında birleşmeye hazır hale getirilmişti. Bir çok örgütsüz kişi, nasıl olursa olsun 'terör'ün 'siyasi cinayetlerin' durdurulmasını talep ediyordu. Bunların durduramadığı içinde var olan hükümete, bir türlü birleşemeyen partilere bela yağdırıyordu. İşte bu ortamda "sağ" ve "sol" terörü bastırma, "can güvenliğini sağlama" adına iş başına gelen askeri darbe, ideolojik alanda kısa dönem için önemli bir avantajla işe başladı.

Örgütsüz kitlelerin önemli bir bölümü ilk anda darbenin faşist niteliğini göremediler, ne olursa olsun "can güvenliğimizin sağlanması bile yeter" düşüncesi ile cuntaya karşı bekleyen bir tavır içine girdiler. Bu cuntanın yerleşmesi için kendine gerekli olan zamanı sağladı. Örgütsüz kitlelerin, cuntaya karşı böyle bir tavır takınmasında, darbe öncesi hakim sınıfların boyalı basını ve yayın organlarındaki ideolojik ön hazırlık; darbe için kamuoyu yaratma çalışması önemli rol oynadı. Darbenin hemen ertesinde 'demokratik ' olmakla övünen; Yargıtay, Danıştay, Anayasa Mahkemesi gibi bir dizi kuruluşun temsilcileri üniversitelerin yönetim kurulları; solcu geçinen Mümtaz Soysal, Uğur Mumcu vb. gibi yazarlar da, cuntaya karşı onu olumlu bulan tavır takındılar. Bunlardan Uğur Mumcu, bir yabancı televizyon istasyonuna verdiği demeçte 12 Eylül öncesinde can güvenlikleri olmadığını; silahla dolaşmak zorunda kaldıklarını, 12 Eylül sonrasında ise can korkusu kalmadığını bunun çok önemli bir olay olduğunu açıkladı. Aslında Uğur Mumcu gibi düşünen binlerce yarı aydın vardır. Örgütsüz kitlenin önemli bir bölümü de böyle düşünmektedir. Bu düşünce silsilesinde bir dizi yanlışlık vardır:

-Önce, bu gibi düşünceleri savunanlar, hakim sınıfların "sağ" ve "sol" terörü sahtekarlığını kabul etmektedirler. 12 Eylül öncesinde can güvenliğini genel olarak 'terörizm' tarafından tehdit edildiğini savunmaktadırlar. Bu yanlıştır. Hakim sınıfların "sağ" terör adını verdiği terör, bizzat hakim sınfların, halkın yükselen mücadelesini bastırmak için uyguladıkları faşist terördür. Onlar bu terörü MİT-KONTR GERİLLA, ordu, polis, jandarma gibi devletin resmi güçleri aracılığıyla ve kendi yetiştirdikleri, besledikleri, silahlandırdıkları MHP'nin sivil faşist komandoları aracılığıyla uyguladılar. MHP'li sivil faşist komandolar, hakim sınıfların çıkarları desteğinde ülkemizde her türlü demokrat devrimci düşünce ve örgütlenmeyi ezmek için bir terör havası yaratma işine girıştiler. Bunlar birçok yerde belediye otobüslerini, kahvehaneleri hedef gözetmeksizin tarayarak; sinema durak vb. gibi halkın toplandığı yerlere bomba koyarak, halkı korkutmaya sindirmeye çalıştılar. Hakim sınıflar, MHP li sivil faşist sürüleri istediği gibi kullandı. Bunlar iş bölümü içinde gerçekleşti. Jandarma, polis, ordu, MİT nasıl hakim sınıfların hizmetinde ise, MHP nin faşist komandoları da komprador patronların ve toprak ağalarının hizmetinde idi. Sivil ve resmi faşist terör birbirinin zıttı değil, birbirinin tamamlayıcısı idi.

Hakim sınıfların bir bölümü siyasi temsilcileri CHP, MHP nin uyguladığı metodlara karşı idi. Onlar "sağ" terörü, MHP'nin uyguladığı terör olarak göstererek, devletin uyguladığı faşist resmi terörü gözlerden gizliyorlardı. Bir dizi yarı aydın da aynı hataya düşüyordu. Ve hala düşmektedir. Bugün Uğur Mumcu gibilerinin, cuntanın MHP'li bazı kişileri izlemesinden yola çıkarak 'sağ teröre' karşı tedbirler alındığını söylemesi, bunun propogandasını yapması, onun faşist devlet terörünü gözlerden gizlemesi; MHP nin uyguladığı terörün devletin uyguladığı resmi terörle özde aynı olduğu hakim sınıflara, komprador patron ağa düzenine hizmet ettiğini kavramaması anlamına gelmektedir. MHP ülkemizde hakim sınıfların amerikancı kesiminin en azgınlarının, ırkçılarının siyasi temsilciliğini yapmasına rağmen; onun halka karşı eylemleri, devrimci örgütlere karşı eylemleri bir bütün olarak hakim sınıfların çıkarınadır. Tabii ki, hakim sınıfların çeşitli kesimlerinin temsilcileri arasında çelişmeler vardır. Bu çelişmelerin kaynaklandığı yer soygundan daha fazla pay alma dalaşmasıdır. Ama halkın ezilmesi, sindirilmesi konusunda hakim sınıfların tümü hem fikirdir. Halkın ezilmesi ve sindirilmesinde, MHP ye sivil faşist terör uygulama görevi düşmüştür. Onlar bu görevi "hakkı" ile yerine getirmişler, yukarda da anlattığımız gibi bir dizi katliam eylemi yürütmüşlerdir. Bu eylemlerin ertesinde 'terörü' durdurmak amacı ile getirilen 'sıkı' yönetimlerin de amacı aynıdır. Halkın mücadelesini durdurmak. İşte sivil faşist terörle resmi faşist terör arasında işbölümü böyle yürümüştür. Kahramanmaraşta, MHP'li komandolar katliam düzenlemiş, ardından 'terör'ü durdurmak adına, CHP hükümeti! sıkıyönetim ilan etmiş. Hakim sınıfların tüm kesimleri sıkıyönetimi desteklemiştir! Bugün bu gerçekleri görmeyenler; MHP'nin uyguladığı terör ile devletin uyguladığı faşist terör arasındaki doğrudan bağı görmeyenler; devletin faşist terörünü gözlerden gizliyenler, en iyi ihtimalle siyasi körlerdir!

Bugün 'can güvenliklerinin sağlandığından' dem vuranlar, hakim sınıfların "sol" terör adını verdiği devrimci terörün niteliğinin faşist terörden bütünü ile ayrı olduğu gerçeğini red etmekte, her ikisini eşitleme hatasına düşmektedirler. Sivil faşistlerin saldırıları karşısında, devletin faşist terörü karşısında elbetteki ülkemizde devrimciler de silahlanmışlar ve kendilerini silahla koruma eylemlerine girişmişlerdir. Devrimciler devletin faşist güçlerinin saldırılarına, sivil faşistlerin saldırılarına silahla karşı koymuşlardır. Devrimciler ihbarcıları, işkencecileri cezalandırmışlardır. Devrimciler, faşist devletin ve hakim sınıfların azılı temsilcilerine, MHP'li faşistlere karşı cezalandırma eylemleri düzenlemişlerdir. Devrimciler grev, direniş gibi eylemleri saldırılara karşı korumuşlardır. Devrimcilerin uyguladığı terör işte budur. Bu terör, kesinlikle hedefsiz olan bir terör değildir. Bu terör değildir. Bu terör halk yığınlarını hedef alan bir terör değildir. Bu terör halkın düşmanlarını hedef alan bir terördür. Bu terörün amacı ; hakim sınıfların halk üzerindeki terörünü kırmak, hakim sınıfların faşist düzenini yıkmaktır. Bu terör, devrimci terördür. Haklı terördür. Uğur Güçlü gibilerinin 'can güvenliğini' tehdit eden terör bu terör değildir. Eğer halk yığınları ve devrimciler kendilerini faşist teröre karşı, devrimci şiddet kullanarak savunmasalar; faşistler Türkiye'de kendilerinden başka kimseyi yaşatmazlar. Onlar bunu açıkca ilan etmektedirler. "Sağ" ve "sol" terörü can güvenliği adına eşitleyenler, hakim sınıfların ekmeğine yağ sürmektedirler.

-Bugün 'can güvenliklerinin' sağlandığını düşünenler aldanmaktadırlar. Kimin can güvenliği sağlanmıştır? Bugün cuntaya karşı çıt çıkaran zindanlara atılmakta; sokağa çıkan, dur ihbarını duymayan kurşunlanmaktadır! Bugün cuntaya karşı legal planda en küçük bir kıpırdanış bile yasaktır. Yapılan illegal gösterilere karşı cuntanın cevabı, süngü, panzer, kurşundur. Evet bugün Türkiye'de can güvenliği sağlanmıştır. Ama kimin can güvenliği! Cuntaya övgü düzenlerin can güvenliği! Faşizme karşı teslim olanların, direnmeyenlerin can güvenliği!

-Bugün cunta ilk planda, silahla direnen devrimci örgütlere saldırmakta, onları çökertmeye çalışmaktadır. Bu normaldir. Çünkü, faşist cuntacılar iktidarın namlunun ucunda olduğunu, esas tehlikenin silahlı örgütlerden geldiğini iyi bilmektedirler. Faşist cunta bugün esas gücünü silahlı örgütler üzerinde yoğunlaştırdığından henüz yarı aydın takımına karşı geniş bir saldırıya girişmemiştir. Şimdi kendilerine şu anda doğrudan saldırılmadığı için 'can güvenliğimiz sağlandı' türküleri okuyan yarı aydınlar hayale kapılmamalıdır. Eğer faşist cunta yerine sağlamca yerleşirse sira onlara da gelecektir. 12 Mart dönemini yaşayan o dönemde tutuklanan Uğur Mumcu gibilerinin bunu kavramaması siyasi körlüktür. Cuntacı faşist paşalar ancak kendilerini yüzde yüz destekleyenlere saldırmayacaktır. Üstü kapalı da olsa eleştiri getirenler, cuntanın saldırısına uğrayacaktır.

-Bir çok kişi bugün faşist cuntanın her ne kadar esas olarak "sol" gruplara darbe vuracaksa da. avnı zamanda MHP nin de örgütlenmesini engelleyeceğini, böylece 'faşizmin gerileyeceğini' düşünüyorlar. Yukarda da açıklamaya çalıştığımız gibi MHP ile faşizmi eşitlemek yanlıştır. Ülkemizde faşizm yalnızca MHP değildir. Yani MHP'nin örgütlenmesinin belli ölçüde engellenmesi doğrudan 'faşizmin gerilemesi' vs. demek değildir. Böyle bir şey, bu ancak halk yığınlarının mücadelesi sonucu olursa söz konusu olur. Ama eğer askeri faşist cunta, sivil faşist silahlı çetelere belli ölçüde zarar veriyor; onları belli ölçüde sınırlıyorsa, faşizmin gerilemesinden filan söz edilemez. 12 Eylül sonrasında ülkemizde faşizm gerilememiş, tersine demokrasi maskesini yüzünden atmış, iyice koyulaşmış, açık askeri faşist diktatörlük görünümüne bürünmüştür!

Bugün askeri faşist diktatörlük, gerçekten de MHP ye belli ölçüde saldırmakta, onun örgütlenmesini belli ölçüde geriletmektedir. Mesela tutuklanan 4 parti liderinden bugün sadece Türkeş hala tutuklu bulunmaktadır. Ve Türkeş yanında bir dizi MHP Milletvekili de hala tutukludur. İdam cezasına çarptırılan M.Pehlivanoğlu asılmıştır. Bir dizi MHP Ülkü Ocakları militanı idam ve ağır hapis cezalarına çarptırılmıştır vb. Bütün bunlar birçok kişiyi yanıltmakta; bunlar cuntaya 'antifaşist' nitelikler atfetmektedir. Böyle düşünenler yanılmaktadırlar. Cuntanın MHP ye saldırmasının iki sebebi vardır:

- Bunlardan birincisi: hakim sınıfların kendi içindeki çelişmelerdir. MHP hakim sınıfların amerikancı kesimi icindeki en

Devamı 10. sayfada

CUNTANIN GETİRDİKLERİ

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ!

TARİH Mİ ŞÖVENİZM Mİ?

Hakim sınıfların propagandasını yapan Hürriyet, Tercüman gibi günlük gazeteler, ara vermeden büyük Türk şövenizminin propagandasını yaparlar. Türklerin ne kadar güçlü, şanlı bir millet olduğunu anlata anlata bitiremezler. Bunun için de Osmanlı imparatorluğu devrinde halklar üzerinde zorbalık uygulamaktan, onları kılıçtan geçirmekten adice, sadistçe bir zevk duyan Osmanlı padişahlarını dillerinden düşürmezler. Büyük Türk şövenizmi propagandalarını sözde ustaca yapmak için tarihi "bilimsel" olarak inceleme safsataları ardından bir dizi yalanlar savururlar. Yazılarında Türk şövenizminin yanısıra, buna bağlı olarak erkek şövenizmine de bol miktarda yer verirler. Bu yazıda bu konularla ilgili Hürriyet gazetesinde çıkan bir diziden çeşitli bölümler alıp Türk erkeği şövenizminin ne boyutlarda propagandasının yapıldığını göstermek istiyoruz.

Hürriyet gazetesinde "DÜNYA BİZİ HATIRLASIN" adlı bir dizi çıkıyor. Avrupa'da bir dizi ülkenin vize olmadan Türkiyelileri ülkelerine almama kararına karşı Hürriyet'te bir kampanya yürütülüyor ve bu kampanya içinde alabildiğine Türk şövenizmine ve erkek şövenizmine yer veriliyor. Bu dizinin bir kaç bölümünün başlıkları şöyle :

"Avrupa'yı yalnız kılıçla değil, uygarlığımızla dile getirdik."

"Bir Türk mağrur Hitler'e İstiklal marşımızı ayakta dinletmişti."

"Batı tarih boyunca şamar oğlanımız oldu."

"3. Napolyon'un babası bazı tarihçilere göre Türk."

Verilen bu başlıklar altında sözde tarih inceleniyor palavralarıyla Türk erkeklerinin güçleri, her şeye kadir olmaları, yakışıklılıkları ballandıra ballandıra anlatılıyor. Türkiyelilere vize uygulayan Fransız hükümetine meydan okurcasına eskiden Fransız kadınlarının Türk erkeklerine yakın olmak için nasıl sıraya girdikleri, onlar için saç saça, baş başa dövüştükleri yazılıyor. "Fransız kadını Türk'e meraklıdır" başlığı altında yazılanlar gerçekten ibret verici. Yazının o kısmını olduğu gibi aktarıyoruz :

" Batılı kadınlar atalarımıza hayrandı Aslında o günlerin yadigarı duygularla bugün de güçlü Türk erkeklerine meyyaldırlar. Bu nedenle hep biz onlardan kız almışızdır.

Son günlere kadar hiç bir Türk kızı onlara gelin gitmemişti. Günümüzde artık içli dışlı olduk sayılır. Ne de olsa bir arada yaşıyoruz.

Atalarımızın şanlı şöhretli döneminde ise Batı aleminin kadınları Türk erkekleri için birbirlerini yerlerdi. Hem de kraliçeler, kontesler gibi soylu ailelerin kızları ve kadınları da... Bu gerçeği kanıtlayan sayısız olaylar tarihde yer almıştır. Bunlardan bir tanesi de Sultan Abdülaziz'in Avrupa'ya yaptığı gezidir.

Abdülaziz bu geziye büyük bir kalabalıkla çıkmıştı. Yanında götürdükleri arasında Kara İbo ve Kavasoğlu İbrahim gibi iki de başpehlivan vardı.

Padişahın maiyetindeki diğer erkekler de öyle idi. Hepsi de güçlü kuvvetli, boylu posluydular. Bastıkları yer titrerdi.

Fransız kadınları heybetli ve yakışıklı Türk erkeklerinin geleceğini çok evvelden öğrenmişler, günlerce süslenmişler, sonra da alayın geçeceği caddeleri doldurmuşlar, bu arada önde yer kapmak için birbirleri ile saç saça, baş başa dövüşmüşlerdi. Böylece günlerdir yaptıkları süsleri bozulmuştu.

Kadınların hücumu öylesine azgındı ki; sık sık caddeler tıkanıyor, ne Abdülaziz, ne de maiyeti yol alabiliyordu.

Bu arada fırsat bulan Fransız kadınları Türk erkeklerine sarılıp öpmeye kalkıyorlardı.

Padişahla Fransız imparatorunun bindiği arabanın arkasından gelen arabadaki Keçeçizade Fuat Paşa Fransız Dışişleri bakanına gülümseyerek şunları söylüyordu :

"Geçen sene memleketiniz veba salgınına uğramıştı. Bu yıl da Türk erkeklerinin hasreti kadınlarınızı kırıp geçiriyor."

Yukarda yazılanlar , Türk şövenizmi ile erkek şövenizminin iç içe girdiği propagandayı o kadar açık bir dille anlatıyor ki yorum yapmaya hiç gerek kalmıyor. Faşist hakim sınıfların boyalı basını bu tip propagandalara her geçen gün daha fazla hız vermektedirler. Onların bu milliyetçi, şövenist propagandaları teşhir edilmeli, hakimiyetlerini sürdürmek için etrafa saçmakta oldukları bu zehirlere karşı amansızca mücadele edilmelidir.

Emekçi kadınların erkeklerle eşit bir temelde mücadele etmesinin önünde duran engellerden biri de erkek şövenizmidir. Erkek şövenizmini savunmak bunun propagandasını yapmak; erkeklerin kadınların üzerinde hakimiyetini kabul ederek devrimin gerçekleşmesinin önünde bir engel teşkil etmek demektir. Erkek şövenizmine , genelde Büyük Türk şövenizmine karşı tutarlı bir mücadele vermek gereklidir.

E. Atılgan

★
★ ★

Zülfiye Bacının Anısına

"Zülfiye bacı" adlı şiir, Duisburg'da intihar ederek hayatına son veren bir bacının hakkındadır. Ailesinin gittikçe artan baskısına dayanamayan Zülfiye bacı , bu baskıya karşı tepkisini intihar ederek göstermiştir. Bu konuda bir yazı MÜCADELE'nin 48.sayısında yer almaktadır.

ZÜLFİYE BACI

Milyonlarca kadınlardan biriydin
Çiçekten bal toplayan bir arıydın
Baskılardan başı dönmüş deliydin
Düzenin kurbanı Zülfiye bacı

Bacı bacı bacı bacı
Bu ilk değil bilmem kaçı
Gel katıl mücadeleye
Bitsin bu çile bu acı

Feodalitenin sopa ağacı
Patronun süsçiçeği, zevk aracı
Fabrika tarlada ucuz işgücü
Düzenin kurbanı Zülfiye bacı

Ana, baba, gardaş dayak atarlar
Koca diye başkasına satarlar
Ordanda rahat değilsin çatarlar
Düzenin kurbanı Zülfiye bacı ...

Fukara bakar ki tarlaya gider
Hem çocuk emzirir hem eve bakar
Benliğinde birleşir tüm kadınlar,
Düzenin kurbanı Zülfiye bacı

VİZE TÜRKİYELİ İŞÇİLERE SALDIRIDIR

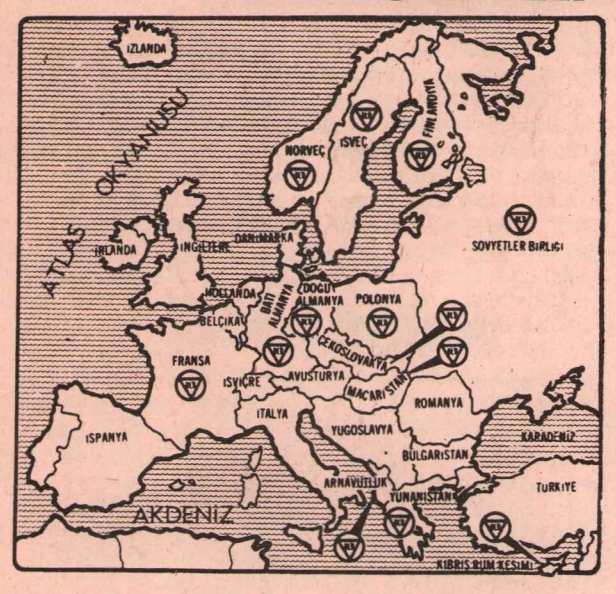

TÜRKİYELİLERE VİZE UYGULAYAN ÜLKELER

Haziran ayının ilk günlerinde Brüksel'de yapılan Türkiye-AET Ortaklık Konseyi toplantısında "Türklerin AET ülkelerinde serbest dolaşımlarına" izin verecek önerinin görüşülmesi ertelenirken, ilk defa vize gündeme geliyordu. Nitekim, B. Alman hükümeti, 16 Haziran tarihinde yaptığı bir toplantıda Türkiye, Hindistan ve Bengladeş'ten gelen yolcular için vize kararını aldı. Buna göre bu ülkelerden gelip Batı Almanya'ya giriş yapmak isteyenlere, eğer ülkelerinde bulunan B. Alman konsolosluğundan giriş vizesi almamışlarsa, giriş verilmeyecek, yolcular sınır kapısından geri çevrilecek.

B. Alman hükümeti vize uygulamasına 5 Ekim'de başlanılacağını bildirdiği halde sınır kapıları B. Alman polisi tarafından çoktan tutulmuş, "siyasi ilticanın ekonomik çıkarlar uğruna kullanılmasını önleme" adına yüzlerce Türkiyeli sınır kapılarından geri çevrilmişti.

Vize uygulaması açık bir şekilde B. Alman emperyalist burjuvazisinin yabancı işçilere karşı giriştiği bir saldırıdır. Artık Türkiye'den oğlunu, kızını, kardeşini, annesini ziyaret etmek için gelmek isteyenler vize peşinde koşturmakta, Ankara'daki B. Alman büyük elçiliği kapısında kuyruklarda sürünmektedirler.

Öte yandan Fransa, Norveç, İsveç, Finlandiya ve Benelüks ülkeleride(Belçika, Hollanda, Lüksemburg) "vize zorunluluğu" kararları aldılar. Fransa büyükelçisi: "Federal Almanya, Türk vatandaşlarına vize uygulama önlemi almasaydı, Fransa'nın da aynı yola başvurması için herhangi bir sebep olmayacaktı" diyerek 5 Ekim'de başladıkları vize uygulamasını haklı çıkarmaya çalışmaktadır.

Görülen o dur ki Batılı emperyalist devletler artan iltica taleplerini, hem siyasi iltica konusunda kanunları sertleştirmek, hem de yabancılara yapılan baskıları artırmak için bahane olarak kullanmakta, fırsattan istifade ard arda vize uygulamalarına geçmektedirler.

Diğer yandan emperyalist güçlerin Türkiye'deki uşakları göstermelik olarak vizeye karşı çıkarken, onlarda fırsattan yararlanıp bir dizi önlem ve uygulamalarla halkımız üzerindeki baskıları artırmak istemektedirler. Bugün ülkemizde halkımıza azgınca saldıran faşist askeri cunta'nın başbakanı Bülent Ulusu "vizeye neden olan davranışları tamamen ortadan kaldıracağız" diyerek yeni saldırıların önhaberini vermiştir. Nitekim, sözde vize sorununa çözüm getirmek için Devlet Bakanı İlhan Öztrak'ın başkanlığında bir komisyon kurulmuş ve bu komisyon bir dizi önlemler alınmasını kararlaştırmıştır.

Alınan önlemler şunlardır:

- Pasaport süreleri kısaltılacak gerekli görülürse bu süreler üç aya kadar düşürülecektir. Yurt dışına çıkışlarda "siyasi takibata maruz kalmadığına" dair kaşe aranacaktır. Pasaportlarında bu kaşe bulunmayan kişiler yurtdışına çıkamayacaktır.
- Pasaportlar değiştirilecek, basılacak filigranlı pasaportlar verilecektir.
- Türkiye'ye giriş çıkışlarda görevli memurlarca pasaportlara "Kontrol edilmiştir" damgası vurulacaktır.
- Yurt dışına çıkmaları sakıncalı görülen kişilerin belirlenmesi için iki yıllık sürede "Elektronik Kontrol Sistemi" geliştirilecektir. Federal Almanya'nın da katkısıyla kurulacak olan bu sistemde ilgili makamlarca yurtdışına çıkmasında sakınca görülen kişiler elektronik beyinlerle saptanacaktır.

İşte faşist askeri cuntanın vize sorununa getirdiği çözüm(!) Alınacak bu önlemler bizler için daha fazla baskı daha fazla sömürüden başka bir şey değildir. Askeri faşist cunta bu "önlemlerle" bir taşla iki kuş vurmak istemektedir. Yurt dışına akraba ve tanıklarını ziyaret etmek isteyenler artık vize peşinden koşmaktan başka, bir de pasaport işlemlerini yaptırmak için devlet dairelerinden devlet dairelerine koştururken haklarındaki faşist devletin siyasi takibatı yoğunlaşacaktır.

Açık ki; Türkiye'de faşist baskılardan kurtulmak için siyasi iltica etmeyi çözüm olarak getirmek doğru değildir. Çözüm siyasi iltica değildir. Baskıların; birçok demokratik hakkın ortadan kaldırılmasının nedeni sömürücü sistem; bizzat emperyalist sistemdir. Sorun aslında emperyalizme ve buna bağlı olarak Türkiye'de faşist düzene karşı mücadele etme sorunudur. Bunun yanısıra bu sistem içerisinde emperyalistlerin çıkarına uygun alınan vize gibi önlemler halkın üzerindeki baskıları artırmaktan başka birşey değildir.

M. Oğuz

ATİF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

EYLEMLERİMİZ

ATİF 13.10.1980 tarihinden itibaren Batı Almanya çapında çeşitli şehirlerde bir dizi siyasi talepler doğrultusunda 50 kişinin katıldığı açlık grevleri başlattı. Bu açlık grevlerinin arkasından çeşitli yerlerde toplantılar ve yürüyüşler düzenlendi.

Augsburg, Batı Berlin, Stutgart, Köln, Wiesbaden'de aynı zamanda başlatılan askeri faşist cuntayı, B. Alman emperyalizminin devrimcilere demokratlara baskılarını teşhiri amaçlayan açlık grevlerinin ve diğer eylemlerimizin talepleri şöyleydi:

- Batı Alman emperyalizminin Türkiye'deki faşist paşaların, komprador patronların ve toprak ağalarının faşist düzeninin huzurunu ve güvenliği için yaptığı Türkiye Yardımı durdurulmalıydı.

Augsburg'da faşistlerin saldırısı sırasında tutuklanan arkadaşlarımız derhal serbest bırakılmalıydı.

ATİF başkanı Osman Uludağ'ın siyasi çalışmasına konulan yasak kalkmalıydı.

ATİF'li emekçiler bu haklı talepleri doğrultusunda düzenlenen eylemlerle binlerce Alman ve Türkiye'li demokrat, devrimciye ulaşmış, emperyalistlerin desteğindeki askeri faşist cuntanın halkımız üzerinde gittikçe artan zulmünü lanetleyerek, kinini en geniş çevrede haykırmaya çalışmıştır. Eylemlerimiz süresince bir dizi örgütten, devrimci demokrattan dayanışma ve destek mektupları, mesajları aldık. Bunlar arasında B. Almanya'da Akıma Karşı; B. Berlin'li Komünist; GUAFS (Genel Afganistanlı Öğrenciler Birliği); Peykar (İranlı devrimci örgüt: "İşçi sınıfının kurtuluşu için mücadele örgütü"), Köln Halk Derneğini sayabiliriz. Ayrıca

Batı Berlin'de Yürüyüş

Türkei im Kampf (Türkiye Mücadelede) gazetesinden ve Hollanda'daki devrimci arkadaşlarımızdan, Fransa'da FTÖB, FTEKD 'den bir dizi dayanışma mektup ve telgrafları gönderildi.

Eylemlerimiz elden geldiğince kamuoyuna yansıtılmaya çalışıldı. Basın toplantıları düzenlendi. Çeşitli bölgesel gazetelerde; KBW (Batı Almanya Komünistler Birliği) nin yayın organı Kommunistische Volkszeitung (Komünist Halk Gazetesi) de, Tageszeitung (Günlük Gazete) da, Süddeutsche Zeitung (güney Almanya gazetesi) Tagesspiegel (Günün aynası) de, Frankfurter Rundschau 'da açlık grevimiz ve taleplerimiz hakkında yazılar çıktı. Radyo evlerine haber verildi. SFB (Hür Berlin Yayını) ile yapılan röportajda faşist darbenin yüzü teşhir edildi. Taleplerimiz anlatıldı. Çeşitli şehirlerde eylemler hakkında daha geniş bilgi bu sayımızda yer almaktadır. Türkiye'deki faşist düzeni protesto eylemlerinde faşizme karşı tek yürek tek yumruk olmak için eylem boyunca tüm devrimcilere, demokratlara çağrılar yapılmıştır. Ne var ki, bu çağrılara Batı Almanya'daki Türkiyeli devrimci örgütlerden önem verenler çok azdı.. "Birlik olalım", "birlikte eylem yapalım" diyenler bu sözlerini pratikte ispatlamaktan kaçınmışlar, devrimcilerin eylem birliğinin gerçekleşmesi için hiç bir çaba göstermemişler, çoğu kez yaptıkları gibi bu defa da "eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik" ilkesine karşı çıkarak devrimcilerin eylem birliğini zedelemişlerdir. Bugün emperyalizmin, faşizmin saldırıları karşısında gerekli ve mümkün gördüğümüz eylem birliklerinin sağlanabilmesi için bu konudaki yanlış görüşler üzerine bıkmadan usanmadan gideceğiz. Devrimcilerin eylem birliği konusunda görüşlerimizi bu sayımızda bir kez daha vurguluyor, ve açlık grevleri sırasında ATİF'in bu konuda çıkarmış olduğu bildiriyi ve Duisburg'dan "birlik" konusunda gönderilen öğretici bir yazıyı yayınlıyoruz.

Genel olarak değerlendirdiğimizde eylemlerimiz olumlu olmuştur. Özellikle Alman kamuoyuna sesimizi daha önceki eylemlerimizden daha fazla duyurabilme olanağını bulabildik. Bundan böyle de Alman kamuoyuna yönelik propagandaya hız vermeliyiz.

H. Kılıç

★ ★ ★

BATI BERLİN

Bilindiği gibi, B. Almanya'nın bir çok şehirlerinde yürütülen açlık grevleri, mitingler ve yürüyüşlere paralel olarak, Batı Berlin'de de bir dizi eylem yapıldı. Eylemler, faşist cuntayı, onun Batı Alman emperyalizmi tarafından desteklenmesini ve Batı Almanya ve Batı Berlin'de Türkiyeli devrimcilere ve demokratlara yönelik baskıları hedefliyordu.

Bu eylemler başlamadan önce biz, ATİF ve ATÖF olarak, burada gerek Türkiyeli, gerekse Alman ve diğer yabancı örgütleri, eylemleri beraber yürütmek, en azından bunların desteğini almak için derneğimizde bir toplantıya çağırdık. Yazılı ve sözlü olarak yaptığımız bu çağrıya ne yazık ki bir cevap alamadık.

Bu arada B. Berlin'de Kurtuluş siyasetinin Necdet Adalı'nın idamını protesto etmek için bir yürüyüş düzenleyeceğini öğrendik. Bu arkadaşlara yürüyüşlerin ortaklaşa düzenlenmesi için gittiğimizde bizim dışımızdaki diğer siyasetlerin de orada olduğunu gördük. Bunlara önerimizi götürdük, düşüneceklerini söylediler. Yine Kurtuluş'ların derneğinde ikinci bir toplantı yapıldı. Burada "eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada özgürlük" temelinde yürüyüşü ortak yapmayı önerdik. Kurtuluş, Dev-Yol ve Halkevi bu ilkenin yanlış bir şey olduğunu söyleyerek bunu reddettiler. Halkın Kurtuluşu ise ortada bir tavır takındı. Yanlızca Devrimci Halkın Birliği önerimizi kabul etti ve bizi destekleyeceğini söyledi. Devrimci Yol ve Kurtuluşun eylem birlikleri konusunda tavırları belli olduğu için burada daha fazla değinmek istemiyoruz. Ancak bunların esas korkusunun "ajitasyon ve propagandada serbestlik" sağlandığında, kitlelere doğru düşüncelerin ulaşması ve kendi yanlış görüşlerinin kitleler önünde açıkca teşhir olması olduğunu tekrar belirtmekte yarar görüyoruz. Halkın Kurtuluşu ise, daha sonra görüp konuştuğumuzda, Kurtuluş'un yürüyüşüne katılmayacağını söyledi. Açlık Grevi yaptığımız yere gelip konuşmalarını

Devamı 3. sayfada

AUGSBURG

Aşağıda Augsburg'daki Açlık Grevi Komitesi tarafından gönderilen, Augsburg'daki eylemi anlatan mektubu yayınlıyoruz.

Açlık grevine başlamadan önce, bu konuyla ilgili merkezi ATİF bildirileri bölgemizi içine alan Nürnberg, Ulm ve Augsburg'da geniş bir şekilde dağıtılmış, el ilanları yapıştırılmıştır. Nürnberg'de şehir merkezinde kurulan masa ve resim sergisi ön çalışmalarda greve başlamadan önce, grevin amacı Alman emekçilerine geniş bir şekilde duyurulmaya çalışılmıştır. ATİF'in merkezi olarak gönderdiği basın bildirisi Avukatlara iletilmiş ve onlardan bu açlık grevi süresince ileri sürdüğümüz taleplerimizde bizi desteklemeleri çağrısında bulunulmuştur.

13.10.80 Pazartesi saat 11 de başlayan açlık grevimize 10 arkadaşımız aç (aktif) bir o kadarda arkadaşımız onlara yardımcı olarak saygı duruşu ve devrim andı içerek açlık grevimiz resmen başlamıştır. Grev birinci günündeyken çıkarılan "Açlık Grevine Başladık" bildirisi Augsburg ve Nürnberg'te dağıtılmıştır. Grevimizi üçüncü günündeyken çıkarılan "Augsburg'taki Açlık grevimiz Üçüncü gününde kararlı bir şekilde devam ediyor" başlığıyla çıkarılan bildiri Ulm, Augsburg, Nürnberg'de dağıtılmıştır. Grevimize başlamadan programladığımız ve pratiğe koyduğumuz eylemlerimiz şunlardı.

- 15.10.80 Çarşamba günü Augsburg şehir merkezinde sazlı sözlü masa açıldı. Açlık Grevine katılan arkadaşlarda bu eyleme katıldı, bildiri dağıttı.
- 16.10.80 tarihinde Bayern bölgesindeki basın için, bir basın toplantısı yapıldı.
- 18.10.80 Cumartesi saat 10 da şehir merkezinde izini alınan Miting yapıldı.
- 25.10.80 Cumartesi saat 11 de yine Augsburg şehrinde yürüyüş yapıldı.

Akşamları greve katılan tüm arkadaşlar yardımcılar ve ziyaretçilerle birlikte eğitim yapıldı. Yapılan seminerler büyük bir dikkatle izlendi ve yararlı oldu. Açlık grevimiz bu bölgedeki iki Alman gazatesinde (Augsburger Allgemeine ve Süd Deutsche Zeitung'da) çıktı. Bayern hapishanelerinde bizle birlikte greve başlayan arkadaşların bu eylemi basında, "Açlık Grevi Cephesine Hapishaneden de katılanlar var" şeklinde yazılmıştır.

Açlık Grevi sırasında Batı Alman emperyalizmi devrimcilere gözdağı vermek için elinden geleni yapmıştır. Augsburg'daki hapishanede bulunan bir arkadaşa mahkemeden ihtar şeklinde bir yazı gitmiştir. Ve açlık Grevi yapılmaması; bundan önceki hapishanede başlatılan Açlık Grevinin sorumlusunun bu arkadaş olduğu iddia edilmiş, bu seferde grev yapılırsa yine sorumlu olarak bu arkadaşın görüleceği şeklinde korku verilmek istenmiştir.

Kaisheim'deki bir arkadaş greve başlamış ve grevin ilk günü bu arkadaşı susuz, ışıksız, tuvaletsiz bir hücreye atmışlar, arkadaşı grevi bırakmaya zorlamışlardır.

Bunların haricinde grevimiz için şunları da söyleyebiliriz:

Grevin ikinci günü caddeye astığımız plakat polis tarafından indirilmiş ve bunun arkasından polisler dernek lokaline gelmişlerdir. Pencereye astığımız ikinci plakatıda indirmemizi istediler. Müsadesiz astığımız için indirdik, ertesi gün izin alarak yeniden astık. Grevimiz devam ettiği sürece çıkarttığımız bildirileri çeşitli yerlerde dağıttık. Grev boyunca ziyaretçimiz çok fazla olmadı. Ancak grevimizin çevrede iyi bir yankı yaptığı söylenebilir.

Bizle birlikte açlık grevine katılan, yardımcı olan, propaganda yapan tüm ATİF'li arkadaşlarımıza ve Hapishanelerdeki tüm arkadaşlarımıza mücadelelerinde başarılar diler, devrimci selamlarımızı iletiriz.

Augsburg Açlık
Grevi Komitesi

★ ★ ★

WIESBADEN

Wiesbaden'de açlık grevi üzerine çokca bildiri dağıtılmış, ayrıca el ilanları ve afişler yapıştırılmıştır. Ayrıca bir taraftan diğer ilerici örgütlere (onlara yazılan mektup ve ilişikteki basın davetiyesi ile birlikte) ve ilerici avukatlara (avukatlara yazılan mektup ve basın davetiyesi ile birlikte) gidilerek eylemlere destek sağlanmaya çalışılmıştır.

Bu arada basın davetiyesi bölgedeki basına ulaştırılmıştır. Basına eylemlerden bir gün öncesinden telefonla tekrar çağırı yapılarak, her eylemden sonrada eylem hakkında telefonla veya bizzat gidilerek bilgi verilmiştir. Böylece basınla irtibat kesilmemeye çalışılmıştır.

11, 12, 13 Ekim'de basın davetiyesi temelinde bir bildiri çıkartılmıştır. Ayrıca birçok yerlerde çok sayıda duvar gazetesi yapılmıştır.

Açlık grevi ile ilgili olarak;
Açlık grevine 7 arkadaş katılmıştır. Buna ilaveten 10 civarında arkadaşta propaganda vs. işler için açlık grevi yerinde devamlı hazır bulunmuşlardır. Açlık grevinde boş zamanlarda eğitim yapılmıştır. Grev yerine pankartlar ve panolar asılmıştır. Grev boyunca çeşitli yerlerde masa açılarak, mitingler düzenlenerek, taleplerimiz kamuoyuna duyurulmaya çalışılmıştır.

DEVRİMCİ EYLEM BİRLİĞİ ÖNÜNDEKİ ENGELLER YIKILACAKTIR

NEDEN DEVRİMCİ ÖRGÜTLER ARASINDA YETERLİ BİR EYLEM BİRLİĞİ YOK ?

Aşağıda ATİF ve TÖK/YD'nin çıkarmış olduğu devrimci örgütler arasında yeterli bir eylem birliğinin olmamasının nedenlerini konu alan bildiriyi olduğu gibi yayınlıyoruz :

İşçi arkadaşlar, faşizme ve emperyalizme karşı olanlar...

Bugün ülkemizde faşist terörün en koyusu hüküm sürüyor. Resmi rakamlara göre 1 ay içinde tutuklanıp zindanlara atılanların sayısı 10.000 i geçti. Askeri mahkemeler ard arda idam ve ağır zindan cezası kararları kesiyorlar. İlerici tüm sendikalar dağıtıldı. Grevler süngü ve tanklarla bastırılıyor. Her türlü muhalefet kan ve ateşle bastırılıyor. Türk olmayan milliyetler öncelikle Kürt milleti üzerindeki milli zulüm çekilmez boyutlara ulaşıyor. Emperyalist ülkelerde basın, radyo, televizyon Türkiye'deki faşist cuntayı şirin gösteren haberler yayıyor. Bu durumda Türkiyeli anti-faşist örgütler arasında eylem birliği sorunu acil bir sorun olarak gündeme gelmektedir.

Bir çok anti-faşist ve devrimci soruyor : Neden birlikte hareket etmiyorsunuz? Bir çok anti-faşistin kafasında eylem birliği konusunda karışıklık var.Bir çok anti-faşist, bize ATİF'in bu konuda sekter davranıp davranmadığını soruyor. Bu sorulara kamu oyu önünde bir kez daha cevap vermek, bu konudaki tavrımızı bir kez daha yazılı olarak açıklamak istiyoruz. Böylece bütün anti-faşistler bizim tavrımız konusunda açıklığa kavuşabilirler.

Biz ATİF olarak anti-faşist örgütler arasında eylem birliğini, yani bir eylem de çeşitli değişik gurupların güçlerini birleştirmesini gerekli ve mümkün görüyoruz.

Biz, bizim anti-faşist olarak gördüğümüz tüm örgütleri (bunlar içine bugün Rus sosyal emperyalizminin güdümündeki T"K"P'nin örgütleri dahil değildir. Çünkü emperyalizme karşı olma maskesi altında bu gurup, gerçekte Rus sosyal emperyalizminin çıkarlarını savunmaktadır.) bizim planladığımız eylemler öncesinde davet etmekte; eylemlerin gidişatını ve platformu üzerinde tartışmaktayız. Bu tartışmalarda ortak bir platform çıkarmaya da çaba göstermekteyiz. Ancak değişik guruplar arasında derin ideolojik siyasi farklılıklar olduğundan pratikte ortak bir platform üzerinde birleşmek genellikle mümkün olmamaktadır.

Biz ortak platform olsun olmasın her örgütün "eylemde birlik, ajitasyon, propagandada serbestlik" temelinde-yani hedefini ve yönelimini doğru bulduğu bir eyleme bütün gücü ile katılmak, bu eylem içinde kendi doğru bulduğu düşünceleri savunmak temelinde- güçlerini bir araya getirebileçeğini, getirmesi gerektiğini savunuyoruz. Pratiğimiz de buna uygundur. Biz, diğer örgütlerin düzenlediği eylemlere mümkün olan her yerde katılıp, bu eylemler içinde kendi görüşlerimizi savunmaya çalışıyoruz.

Çeşitli örgütler arasında ideolojik-siyasi planda derin görüş ayrılıkları vardır. Bu görüş ayrılıklarının eylem içinde de yansıması kaçınılmazdır, tabiidir. Kamu oyu önünde, açık olarak yürütülecek, dayanışma içinde yürütülecek görüşlerin mücadelesi, eylemin birliği önünde engel değildir.

Görüşümüze göre; her devrimcinin görevi; doğru bulduğu görüşleri eylemler içine de taşimak, eylemlerde de savunmaktır. Görüşlerin savunulmasını "eylemin birliği" adına engellemeye kalkmak görüşümüze göre yanlış ve zararlıdır. Mesela Batı Berlin'de Çorum katliamını protesto eyleminde, "Kurtuluş" tan arkadaşların önümüze barikat kurmaya çalışması; zararlı davranışa bir örnektir.

Bizim bu görüşlerimizi bir çok anti-faşist örgüt doğru bulmamakta, bizi sekterlikle suçlamaktadır. Onlar "eylem birliği" adına görüşlerin serbest savunulmasından vazgeçilmesini talep etmektedirler. Onlar görüşlerin serbest savunulmasının dıştan kötü görüleceğini, bir olmadığımızın görüleceğini söylemektedir. Ama gerçek olan şudur ki; aramızda gerçekten de ideolojik siyasi birlik yoktur. Zaten böyle bir birlik söz konusu olsa idi, bunca çok örgüt olmazdı. O halde, doğru olan nedir? Eylem sırasında dışa karşı olmayan bir birlik havası yaratmak mı? Yoksa aramızda ideolojik ve siyasi ayrılıklara rağmen eylemde birleştiğimizi göstermek mi? Bizce doğru olan ikincisidir.

Devrimciler, kendilerinden değişik düşünenlerin düşünceleri ile mücadeleden kaçmaz bundan korkmazlar. İşte biz bu düşüncede olduğumuz için "Eylemde birlik-Ajitasyon-Propagandada serbestlik" diyoruz !

»BİRLİK BÜLBÜLLÜĞÜ« VE BİRLİK

"Metrelerce uzunluğunda mektuplara "birlik" sözcüğünü yazmaktan, onu vaadetmekten, kendini birlik taraftarı olarak ilân etmekten kolay bir şey yoktur. Ama gerçekte, birlik yalnız ileri işçilerin bütün sınıf bilinçli işçilerin çabaları ve örgütlenmesiyle kazanılabilir" (Lenin Birlik Sorunu sy. 35)

Birlik sorununun esasını her zaman sınıf bilinçli işçilerin birliği oluşturur. Bu birlik işçi sınıfının bilimsel teorisi Marksizim-Leninizm etrafında birleşip onu eyleme dönüştürme temelinde proletarya partisi içinde olabilir. Bu esas soruna bağlı olan sınıf bilinçli işçilerin birliği ile, bu birliğin sınıf ile birliği (yani geri bilinçli işçilerle birliği) de bu sorunun bir yanını oluşturur. Sınıf bilinçli proletarya için birliğin esas anlamı budur. Ama bunu kavramayan veya kavramak istemeyen küçük burjuvalar her zaman bu esas meseleyi gözardı ederek, birlik sorununu iğdiş ederler. Birlik sorununu kavrayıp sınıf bilinçli işçilerin birliğini sağlamak yerine birlik sorununu kendi durumlarına uydurmaya çalışırlar. Onlar devrim mücadelesi içinde proletaryanın diğer sınıflarla yaptığı eylem birliklerini her şey olarak göstermekten zevk alırlar. Bu yolla geri bilinçli işçiler arasında var olan hoşnutsuzluğu onlara sorunu kavratmaya çalışarak değilde, sırf bu durumu kullanarak karlı çıkmaya çalışırlar. Bu durum her zamanda durumlarına göre değişir. Şayet güçlülerse o zaman hep kendilerinin söylediğinin olmasını isterler. Güçsüzlerse de o zaman nasıl olursa olsun birlik olsun derler. Böylece perspektiften, ilkeden yoksun olarak hareket ederler. Birlik sorununu ayakları havada bırakırlar.

Şimdi sorunu Duisburg'da birlik konusunda yapılan tartışmalar ve toplantılarla birleştirerek açıklamaya çalışacağız.

Duisburg'da 'Halkın Kurtuluşu', 'Devrimci Yol', 'Devrimci Halkın Birliği', 'Devrimci Halkın Yolu' ndan arkadaşlar "birlik" yapmanın gerekliliğini keşfederek, derneğimizde bu konuda bir toplantı düzenleme teklif ettiler. Birliğin konusu güncel olan Askeri faşist diktatörlük ve B. Alman emperyalizminin sadırıları sorunu idi. Toplantı yapılmadan önce bu arkadaşlar sanki biz birlikten yana değilmişiz gibi bir propaganda yürüterek kitlelerin kafasında ön yargı yaratmaya çalıştılar. Toplantıya başladığımızda sanki kendileri herşeyi halletmişler de sorun bizmişiz gibi, bizim birliğe kazanılmamız gerekliymiş gibi tavırları vardı. Hepsinin ortak ağzı bir platform çıkartalım, asgari bir platform, bu platform üzerinde bildiri, afiş çıkartıp arkasındanda eylemleri 1,2,3, sıralayalım şeklindeydi. Ve yine hepside eylem birliğinin u z u n bir zaman için yapılması görüşünde idiler. Bu görüş tek kelime ile mükemmel ve ideal idi.

Biz ilk önce birlik yapmak için ayrılık noktalarımızın ortaya çıkarılması gerekliliğini vurguladık. Birliğimizin kof "el gördülük" bir birlik olmaması için bunun yapılmasının gerekliliğini belirttik. En iyi birliğin eylem platformu temelinde ajitasyon ve propaganda da serbestlik, eylemde birlik olduğunu söyledik. Bizim bu doğru anlayışımıza Devrimci Yol "eylemde birlik ajitasyonda serbestlikliğin" saçmalık olduğunu, ortak platformda birleşilmesini (tabii platformda kendi siyasetine ters düşmeyecek) talep etti. Halkın Kurtuluşu ise birlikten "kitlelerin birliği"ni anladıklarını, kitlelerin birleştiği eylemlerin ancak birlik olabileceğini söyledi. Devrimci Yol ideolojik, siyasi olarak zayıflığının gizlemenin aracı olarak eylemde birliği red ediyor; Halkın Kurtuluşu ise kitle kuyrukçusu siyasetinden dolayı eyleme çok insan katılacağının hayaliyle eylem birliğini red ederek "ortak"lıktan yanaydı. Devrimci Halkın Birliği, Devrimci Halkın Yolu ise güçlerinin azlığından dolayı her şeye olumlu yaklaşıyor görünüyorlardı. Hepsinin birleştiği nokta eylemde aktif bir şekilde birleşirken, siyasi farklılıklarımızında ortaya konmasını engelleyerek ideolojik, siyasi mücadeleden kaçmak ve eylem birliklerini çıkmaza sokmak idi.

Durum böyle olduğu halde onlar hala bizim birleşmekten yana olmadığımızı söylemektedirler. Platform hazırlanması istediğiyle kitlelerin kafasını bulandırmaya çalıştılar. Biz bir platform hazırladık ve yeniden toplantı yapıldı. Platform tartışmaları sırasında Halkın Kurtuluşu, Devrimci Halkın Yolu'nun karşı devrimci, ajan ve provakatör olduğunu, afişlerini yırttığını, sahte DSM (Devrimci Sendika Muhalefeti) kurduğunu, YDGF (Yurtsever Devrimci Gençlik Federasyonu) başkanını polise şikâyet ettiğini vs. vs. bu yüzden aynı bildiriye imza atmayacaklarını söylediler. Devrimci Yol'da Halkın Kurtuluşu'nun çekilmesiyle yan çizip birlikten vaz geçti. Bizce sorun açıktı. Halk saflarında olan herkes katılabilirdi. Kafa sayısının kaç kişi olduğu tayin edici değildi. Fakat Halkın Kurtulusu'nun bu yaptığı yeni değildi. Onun ve Devrimci Yol'un geçmisi iftiralarla doluydu. Gazetelerinde özellikle Halkın Kurtuluşu'nun karşı-devrimci ilân etmediği gurup nerdeyse yoktur. Halkın Kurtuluşu'nun geçmişini temizleyebilmesi için arap sabunu bile az gelirdi.Devrimci Halkın Yolu'nun halk saflarında mücadeleye yaklaştığının söylenememesine rağmen, Halkın Kurtuluşu'nun bu yaptığı dostu düşman görmekti. Hemde çok acayip bir biçimde, Ecevit ve CHP'ni halk saflarında görürken, gazetelerinde CHP milletvekillerine ağıtlar dizerken Devrimci Halkın Yolu gibi küçük burjuva bir siyaseti halk düşmanı görmek. Süper bilimsel doğru su. Hele de eylemde birleşmek için. Bir teşkilatın halk düşmanı olup olmadığını, onun siyaseti ve pratiği tayin eder. Bir olay veya bir isim bu meseleyi tayin etmez.

Devrimci Halkın Birliği ve Devrimci Halkın Yolu'da bu durumda sallanarak geri çekildiler. Sonuçta biz kendimizle başbaşa kaldık. Bizi birliğe kazanacak olan "proleter devrimciler" çekip gittiler. Böylece tüm devrimci kitleler içinde kimin birlikten yana olmadığını, kimin bu meseleyi çıkmaza soktuğu bu örnekle açıklığa kavuştu. Sadece birlik lafını kullanmak ve gerçekten ondan kaçmanın "birlik bülbüllüğü" demek olduğunu ortaya çıkardı.

Çıkardığımız dersler:

1- Gerçek birlik Marksizim-Leninizm temelinde birliktir. Sınıf bilinçli işçilerin birliğidir.
2- Sınıf bilinçli işçiler kendi sınıflarıyla geri bilinçli işçilerle birleşerek bu birliği tamamlamalıdırlar.
3- Küçük burjuva akımlarla eylemlerde birleşilmelidir. Somut eylemlerde birlik, aynı zamanda oportünizme karşı mücadeleyide içine almalıdır. Oportünizmin, revizyonizmin bunu engellemeye çabaları boşa çıkartılarak halk güçleri birleştirilmelidir.
4- Bu somut konuda, toplantılarda, hazırladığımız platformda kendimizi belli konularda sınırlamamız çıkardığımız olumsuz dersdir. Bundan böyle bir platformda birleşme sözkonusu olunca kendimizi sınırlamamalıyız.

ATİF saflarında örgütlü devrimciler olarak, Faşist cuntaya karşı halk güçlerini birleştirmek için var gücümüzle çalışmalıyız. Bu birlik içinde ajitasyon ve propagandada serbestliği hayata geçirerek küçük burjuva düşüncelerin teşhirinide birlikte yürütmeliyiz. Bunu yaptığımız takdirde Lenin'in birlik için söylediği şu sözlerin mirascısı olduğumuzu kanıtlarız.

"İşçilerin birliğe ihtiyacı vardır. Ve hatırlanması gereken önemli şey, kendilerinden başka hiç kimsenin onlara birlik "veremiyeceği" onların birliğe ulaşmasında yardım edemiyeceğidir. Birlik "vaadedilemez" bu boş böbürlenme ve kendini aldatma olur; birlik aydın guruplar arasındaki anlaşmalarla "yaratılamaz". Bunu düşünmek son derece acınacak, bön, cahilce, bir yargıdır.

Birlik kazanılmalıdır. Ve yalnız sınıf bilinçli işçilerin kendileri onu kazanabilirler. (İnatçı ve ısrarlı bir çabayla)" (Lenin Birlik Sorunu s. 35)

Duisburg'dan bir
MÜCADELE okuyucusu

İŞÇİ ARKADAŞ BİRLİĞİ BEKLEMEYELİM, KAZANALIM!
ATİF SAFLARINDA ÖRGÜTLENELİM!

NÜRNBERG

Faşist generaller çetesinin darbesinden sonra ATİF üyesi Derneğimiz Nürnberg-Fürth İşçi Gençlik Derneği, ATİF'in aldığı karara bağlı olarak Faşist cuntayı teşhir için Nürnberg'te küçük bir miting yaptı. Bu miting de Türkiye'deki sınıf mücadelesi, yaşama koşulları işkence ve zulmü resim sergisiyle Alman kamuoyuna göstermeye çalıştı. ATİF'in yürüyüş için çıkardığı bilidiriler bu miting de 2 500 civarında dağıtıldı. 19.9.1980 tarihinde yapılan sergili miting genel anlamıyla olumlu olduğu için, bundan böyle bu tür eylemlere ayda bir defa yapılması kararı alındı.

Nürnberg-Fürth ve Çevresi
Türkiye İşçi Gençlik
Derneği

BERGEDORF

Bergedorf Derneği 10/10/1980'de Türkiye'de yapılan faşist darbe ile ilgili Alman örgütlerle ortak toplantı düzenlemiştir.

Toplantıya yüzün üzerinde Türkiyeli katılmıştır.Alman örgütleri toplantıya yok denecek kadar az arkadaş getirebilmişlerdir.Alman örgütlerinin çok az adam toplamalarının sebebi yeterince tutarlı propaganda yapmadılar.Kendi taraftarlarını bile getiremediler.Durum böyle olunca da toplantı otomatikman pratik olarak Türkiyelilerin tek başına yaptıkları toplantı durumuna dönüştü.Bu, toplantının eksik yönü idi.

Toplantıda Türkiye'de sıkıyönetim ve darbelerin niteliği,amacı,sonuçları,Almanyadaki devrimcilerin görevleri ATİF ve ATÖF'ün yaptığı eylemler,aldığı yeni eylem kararları ve bunların propagandasının yapılması üzerine tartışıldı.Toplantının sonunda'kanlı pazar' filmi gösterildi.

-KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ!
-FAŞİZME ÖLÜM BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

Bergedorf Türkiyeli
İşçiler Derneği

HİLDESHEİM

NATO tarihinin en büyük savaş denemesi olan "Sonbahar '80" tatbikatlarını protesto etmek için Hildesheim'da yapılan yürüyüş enternasyonal dayanışmanın somut bir örneği olması ve 2500 civarında Alman ve Türkiyeli emekçilerin katılması açısından oldukça olumlu bir eylemdi. ATİF 400 Türkiyeli emekçiyi seferber etmiştir.

Bu yürüyüşün yapıldığı 20.9.1980 de Frankfurt'ta ATİF'in askeri faşist cuntaya karşı merkezi yürüyüşü olmasına rağmen ATİF'li işçiler, emekçiler Hildesheim'dada mümkün olduğunca geniş ölçüde katılmaya çalıştılar.

Yürüyüş boyunca batılı emperyalistlerin saldırganlık paktı olan NATO manevralarının özünde dünya işçi sınıfını ve ezilen halkları nasıl katledeceklerinin provası olduğu kitlelere anlatılmaya çalışılmış, buna bağlı olarak Türkiye'deki askeri faşist diktatörlük teşhir edilmiştir. Dünyadaki savaş kışkırtıcısı ve saldırganların sadece ABD ve NATO değil, tüm emperyalistlerin, sosyal emperyalistlerin aynı niteliğe sahip oldukları vurgulanmıştır. Yürüyüş boyunca "Kahrolsun NATO manevraları" ; " Kahrolsun Türkiye'de NATO tarafından gerçekleştirilen açık askeri faşist diktatörlük" ; "NATO, Varşova paktı ve tüm gerici askeri paktlar dağıtılmalıdır " sloganları haykırılmıştır. Merkezi olarak çıkarılan askeri faşist cuntayı teşhir eden ATİF bildirileri 3000 civarında dağıtılmıştır. Türkiyeli emekçilerin haykırdığı askeri faşist cuntayı lanetleyen sloganlara Alman guruplarından demokratlar da katılmıştır. Bütün guruplar,yaptıkları miting konuşmalarında Türkiye'deki faşist darbeyi kınamışlardır. Yürüyüşe ATİF'ten başka Türkiyeli teşkilat katılmamıştır. Dev-Yol yürüyüşte ATİF'in Varşova paktına karşı tavır alacağını bildiği için gelmemiştir. ATİF'in hiç bir propagandasının engellenmediği bu yürüyüş oldukça olumlu bir eylem olmuştur.

AVUSTURYA

ATİGF KURULDU

Avusturya'da emekçilerin ekonomik, demokratik taleplerini savunmada ve Türkiye'de halkımızın verdiği bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesine daha güçlü katkıda bulunmak;

Avusturya'da var olan dernekler ve örgütleme komitelerindeki dağınıklığa son verip, tüm Avusturya çapında bir merkezi yapıyı oluşturmak, dernekler arasında iş bölümünü sağlamak, bölgesel çalışma yerine Avusturya'nın genelini kapsayan bir çalışma tarzını hakim kılmak amacıyla Avusturya'daki çeşitli derneklerle, dernek örgütleme komiteleri bir üst düzeyde örgütlenmenin, yani federasyonlaşmanın gereğini duydular. Ve bir araya gelerek ATİGF/KK (Avusturya Türkiyeli İşçi Gençlik Federasyonu/Koordinasyon Komitesi'ni oluşturdular.

ATİGF/KK'ni oluşturan dernek ve örgütleme komiteleri şunlardır : ATİGB(Avusturya Türkiyeli İşçi-Gençlik Birliği); ST,ÖK, St.Pölten Örgütleme Komitesi;VTİD Voralberg Türkiyeli İşçiler Derneği; Yukarı Avusturya Türkiyeli İşçi-Gençlik Dayanışma Komitesi; Bludenz Türk İşçi Birliği; Tirol Türk İşçi Birliği içindeki MÜCADELE gazetesi taraftarları.

LİNZ

20.9.1980 tarihinde ATİGF (KK) üyesi "Yukarı Avusturya Türkiyeli İşçi Gençlik Dayanışma Komitesi" tarafından senaryosunu Yılmaz Güney'in yazdığı "Bir gün mutlaka " adlı filmin, 100'ü aşkın kitlenin katıldığı bir gecede gösterildi. Devrimci öz kültürü geliştirmek amacıyla düzenlenen gece örgütlenme, programın uygulanması kültür çalışmalarında esas olarak bölgesel güce dayanılması açısından olumlu idi. Gecede kitlenin çeşitli konularda görüşlerini almak için bir anket kitleye dağıtıldı. Çeşitli halk ozanları devrimci türküler ve şiirlerle geceye renk kattılar Gecede dünyada ve Türkiye'de durum hakkında bir konuşma yapılarak bilgi verildi. Özellikle askeri faşist diktatörlük teşhir edilerek, demokratik halk devriminin propagandası yapıldı. Ayrıca gece de bağış toplandı.

FRANSA

12 Eylül askeri faşist darbesi Fransa'da da Türkiyeli devrimci örgütler tarafından lanetlendi ve en geniş çevrede teşhir edilmeye çalışıldı.

Askeri faşist cuntayı protesto eylemleri Fransa'da özellikle iki şehirde yoğunlaştı.

13 Eylül'de Paris'te Partizan ve Devrimci Yol taraftarlarının katıldığı yürüyüş eylemleri düzenlendi. Darbenin ikinci günü işçi ve öğrenci derneğinin çıkardığı bildiriler dağıtıldı.

14 Eylül'de Stasbourg'da FTİKD, FTÖB, ve Dev-Yol taraftarları ortak bir bildiri çıkararak darbeyi teşhir eden bir gösteri düzenlediler . Gösteride çok sayıda fransızca-türkçe bildiri dağıtıldı.

20 Eylülde FTİKD(Strasbourg),FTEB (Paris),TÖK/YD üyesi FTÖB ve Partizan'ın çağrısıyla bir yürüyüş düzenlendi. Yürüyüşe 100 den fazla kişi katıldı. Fransız polisi istenilen mesafenin yalnızca yarısını vererek ve "Kahrolsun Fransız emperyalizmi" sloganını atmamamız için tehditler savurarak yürüyüşü sabote etmek istedi. Yürüyüşten önce kendilerine yapılan çağrıya rağmen Dev-Yol sanki vebadan kaçar gibi bir gurup Troçkist teşkilat ile yürüyüşü iki yüz metre geriden takip ettiler.Yürüyüş sonunda Demokratik Kitle Örgütleri ve Partizan adına birer konuşma yapıldı.

Bir Açıklama

Askeri faşist diktatörlüğü teşhir eden bir bildirinin dağıtımı sırasında Dev-Yol taraftarları bildiri dağıtan devrimcilere saldırmışlardır. Devrimcilere sopa atılmaya çalışılmış, küfürler edilmiştir. Bu olaydan sonra Dev-Yol bir bildiri çıkarak "Yavuz hırsız ev sahibini bastırır" misali saldırıya uğrayan devrimcileri bölücülük sahtekarlıkla suçlamıştır. Bu olaylar üzerine FTEKB(Fransa Türkiyeli Emekçiler Kültür Birliği) ve FTÖB(Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği)tarafından "Bir Açıklama" başlıklı bir yazı dağıtılarak devrimcilerin birbirlerine şiddet uygulamaları kınanmıştır. Aşağıda bu yazıdan bazı bölümleri aktarıyoruz :

" Bizler, kitle dernekleri olarak sürekli halk güçleri arasındaki birlikten yanayız. Ancak bu birliğin kendi arasında da mücadele içinde olduğunu gözardı etmiyoruz. Bunun için ayrı düşünülen konularda tartışmaktan, eleştiri-özeleştiri ve iknadan yanayız. Zorbalıktan değil ! Devrimci saflarda olan ve karşı devrime hizmet eden her olay devrim cephesine zarar verir.

Her devrimci bildirisi esas olarak hakim sınıflar, gericiler, faşistler tarafından engellenmek istenmektedir.Bu gerçeği aklımızdan çıkarmayalım !

Bildiriyi dağıtmayan Dev-Yol'dan arkadaşlar bu somut olayda gericilerle aynı paralele düşmüşlerdir. Ezenlere hizmet etmişlerdir. Onlara söyleyeceğimiz şudur:tavırlarınızı gözden geçirin, bu yol devrimin, devrimcilerin, haklı ve şanlı yolu değildir. Halka hizmet etmek istiyorsanız tutarlı olun, özeleştiri yapın !

Biz halk güçleri arasında halk demokrasisinden yanayız. Buna zarar getirecek herkesin karşısındayız.

Halk güçlerinin birleşmesinin önündeki engeller yıkılacaktır !

Yaşasın Halk güçlerinin birliği ! "

6.10.1980

İRAN-IRAK
Baştarafı 12.sayfada

sa bunlar sahtekarlıktan başka bir şey değildir. İran-Irak savaşı gökten zembille inmiş bir savaş değildir. Bu savaş, emperyalistlerin Ortadoğu'da çevirdikleri oyunlar çerçevesi içinde alınıp incelenmesi gereken bir savaştır. Emperyalistlerin hiç de tarafsız olmadıkları pratiklerinden belli olmaktadır. Örneğin, savaş boyunca ABD, Basra Körfezindeki savaş gemilerinin sayısını fazlalaştırmıştır. Diğer taraftan 5 Sovyet gemisi de Irak'a yardım taşımıştır. Bu yardım Irak'a Ürdün üzerinden yapılmaktadır. ABD'nin sadık uşağı Enver Sedat "Humeyni devrilecek"şeklinde demeçler vermektedir.

ABD nin İran'daki uşakları vasıtasıyla Humeyni rejimini devirmek için darbe planları hazırlamaktan vazgeçmediği ise açıktır. Diğer yandan savaş süresince Fas, Suudi Arabistan Irak yanında yerlerini almışlardır.

Emperyalistlerin İran-Irak savaşı meselesinde "tarafsız" olduklarını söylemeleri yalandan başka bir şey değildir. Bu savaş emperyalistlerin güdümünde gerici bir savaştır. Emperyalistler, bu savaş dolayısıyla emperyalist savaş kışkırtıcılıklarına hız vermektedirler. Bu savaşta, İran ve Iraklı devrimciler, kendi gerici rejimlerini devirmek için mücadele etmeli,İran ve Irak halklarının emperyalistlerin çıkarları için birbirlerine kırdırılmalarına karşı çıkmalıdırlar.

M.Öz

İMPRESSUM: V.İ.S.D.P. E.STRALUCKE
Neckarstr.8-10 DARMSTADT
Banka Hesap Nr.: DEUTSCHE BANK
BERLİN
Zweigstelle 94 Konto Nr.675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Hauptstr. 159
1 Berlin 62

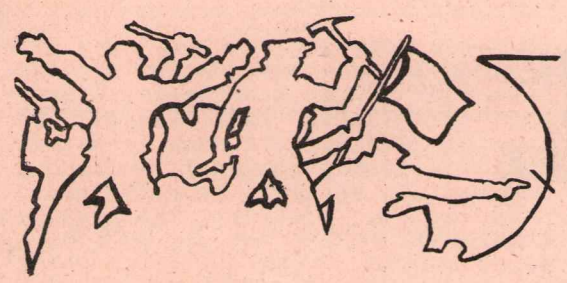

DEVRİMCİ SANAT

»FERMAN PADİŞAHIN DAĞLAR BİZİMDİR«

"Ferman Padişahın Dağlar Bizimdir" adlı şiir kitabı hakim sınıfların çürümeye yüz tutmuş düzenlerinin bir aynası olan zindanlarında direnen bir devrimci mahkum; TKP/ML davasından yargılanarak müebbet hapis cezasına çarptırılan Muzaffer Oruçoğlu'na aittir Çeşitli aflardan yararlandığı için normal olarak cezasının bitmesi ve tahliye edilmesi gereken Muzaffer Oruçoğlu halen faşistlerin zulmünün en üst seviyelere ulaştığı zindanlarda tutulmaktadır. Bu sayıda Muzaffer Oruçoğlu'nun "Ferman Padişahın Dağlar Bizimdir" adlı kitabındaki önsözü, içeriğini doğru buldu ğumuz için olduğu gibi yayınlıyoruz.

Bu kitaptaki şiirlerin yarıdan fazlası Mamak Askeri Cezaevinde yazılmıştır. O zamanlar cezaevine "sakıncasız" tarihi kitaplardan ve sıradan edebi eserlerden baş ka bir şey alınmıyor ve aramalar sırasında "sakıncalı" yazılara el konuluyordu. Bundan dolayı Mamak'ta yazılı hale getire ceğimiz herhangi bir araştırmaya el konulup konulmayacağının hiç bir garantisi yoktu. Şiir yazmak hiç aklımdan geçmediği halde bu baskı şartları beni şiir yazmaya sevketti. Şiirleri sigara kağıtlarına yaz dığım için aramalardan kolayca koruyabili yordum.

Cezaevinde Osmanlı tarihini ve halkın kültürünü öğrenmeye çalıştım. Ama kitap bulamadığımız ve içeri sokmakta engellerle karşılaştığımız için öğrenme ve incele me çalışmam sınırlı kaldı. Köroğlu'nu, Dadaloğlu'nu, Pir Sultan'ı, Karacaoğlan'ı, Yunus'u, Kerem'i, bazı azeri ozanlarını (Aşık Alesker, Aşık Şenlik), Kuloğlu başta olmak üzere bir çok yeniçeri ozanını okudum, ayrıca radyoda çıkan türküleri yazıp inceledim. Şiirlerin ruhu ve dilinin belirlenmesinde bu çalışmanın önemli bir rolü oldu.

Ferman Padişahın Dağlar Bizimdir

Muzaffer Oruçoğlu

Şiirlerin bir bölümü, Osmanlı İmparatorluğunun çeşitli dönemlerinde, özellikle Celali isyanları döneminde, mahalli feodal zorbalara ve devlete karşı isyan eden köylülerin mücadelelerini konu almaktadır. Silahlı müfrezelerle vergi, haraç ve asker toplayan feodal paşaların, beylerin, subaşıların kadıların vb. sömürüsüne talan ve zulmüne karşı, emekçi köylülerin veya reayanın dağlarda, meydanlarda, köy-

Devamı 11. sayfada

Hazırol

Mapusluğa hazırol
Hazırol darağacına
Namlu ağzına
Dişe diş
İnada inat
Kavgalar yoludur
Tuttuğun yol
Betona ve demire
Teslimiyet isteyen
Katı zebellah emire
Yani sermayeye
Ve zincir dünyasına karşı
Sınıfının onurunu
Kızıl direnme ruhunu
Yaşatmaya hazırol!
Düşman
Zindanlarda hiç bir zaman
Yenilmez diye düşünme
O
En ağır yenilgileri
Zindanlarında tadar
Ve yer yüzünde hiç bir şey
Zindanları kurtarmak kadar
Koymaz ona

Son kez bağırıyorum
Hazırol!
Ömürboyu yatmaya
Nikahın ölüme
Kıyılsa bile
Sorgulama tezgahında
Destanlar yaratmaya
Hazırol!

Nisan-1980
Muzaffer Oruçoğlu

Okuyucularımızdan Şiirler ve Karikatürler

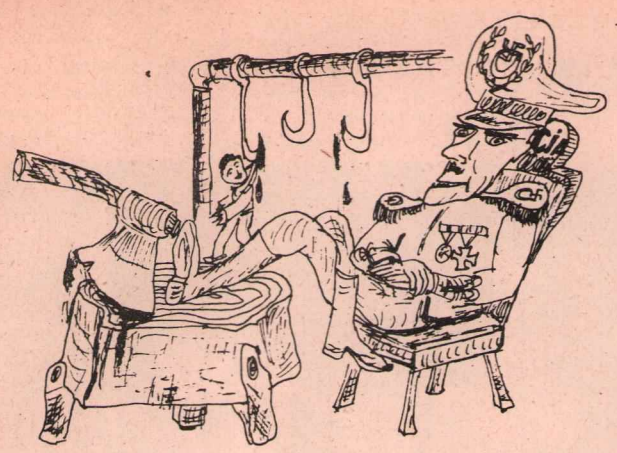

direniş

Direniş,
içteki ve dıştaki sömürücülere
yani hainlere ve efendilerine karşı
ve onların bugünkü düzenlerine
faşist diktatörlüğe karşı;
Amerikancı faşist cuntaya,
postallı ve apoletli generallere
işkenceci cellatlara karşı
Emeğimiz ve alın terimiz
namusumuz ve onurumuz için
zafere dek direnmek
ve asla teslim olmamak
Direniş erdemin başlangıcıdır
En değerli yoldaşlarımızı yitirdik
bu kavgada
Ölümlerini sırt çantalarında
taşıdılar
Alıştıkları çok önemsiz bir şey gibi,
günlük tayınları gibi
Ve ölüm karşısında
bir adım bile gerilemeden,
ve zalimlerin yüreğine korku salarak
düştüler kavgada birer birer
Yoldaşlarımız
Evlerinden
Fabrikadan
Tarladan
Okuldan ve sokaktan
ve hapiste
komşu hücrelerden
yanımızdan ve içimizden
alınıp grup grup
kurşuna dizilmeye yollanırken
biz,
onların anılarına takılı kaldık
Yüzlercesi kurşuna dizildiler
Yüreklerine ve kafalarına
nişan aldılar
biliyorum
Atılan her kurşun
Yüreğimizde
yumruk büyüklüğünde bir oyuk
açtı
İpe çekildi fidanlarımız
hayatın baharında
Ve yine
İşkencede katledildi bir çokları
kanlı karanlık hücrelerde
hain cellatlar tarafından,
elleri ve ayakları zincire vurulmuş
gözleri bağlı
Yoldaşlarımız
sonuna kadar direnmeyi
ve hainlerin karşısında
eğilip bükülmeden
onurla ölmeyi öğretti bize
Dövüşe dövüşe bugüne geldik
Ve şimdi biz
tam da işin en tatlı anında,
yani kavganın en sert zamanında
zalimin zulmüne karşı direnmekte;
ve kurtuluş kavgasını sürdürmekte
tereddüt mü edeceğiz?
Olmaz yoldaşlar olmaz,
düşünün biraz !
kavgayı bırakmak
teslim olmaktır düşmana;
ve teslimiyet
ölümle eş anlamlıdır
Unutmayalım ki,
bugün sınav veremeyenler
yarınları da kuramazlar
MÜCADELE
insanlar için bir denek taşıdır
ve insan değerini
tehlike karşısında belli eder
Yiğitlik ve mertliğin aynası
karanlık günlerdir
Aydınlıkta
düşmanlar bile güleryüzlü olur
Ve mücadele
salt silah tutmak değildir
MÜCADELE:

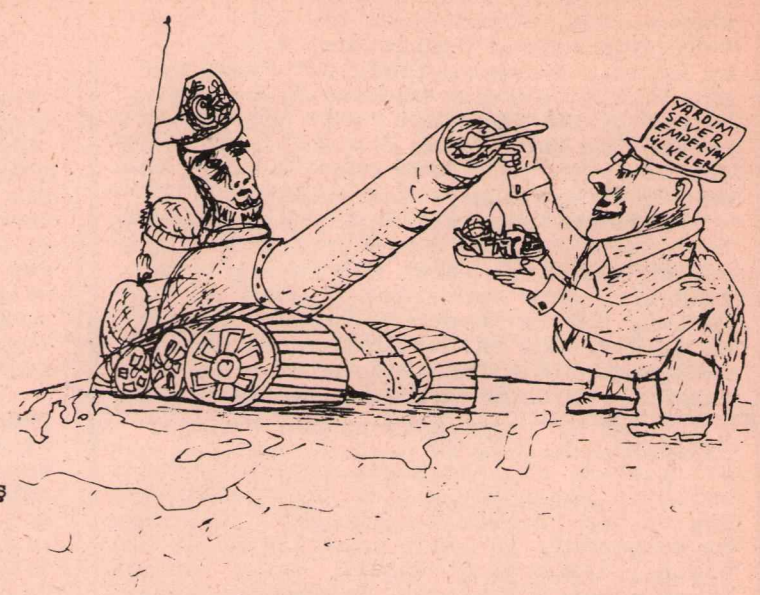

bu kavgayı
her yerde ve her zaman
ve her şeye karşın,
bilerek ve anlayarak
ve her yönüyle,
ve silah da içinde olmak üzere
bütün araçlarla ve zafere dek
sürdürmek demektir
Dikkat edelim yoldaşlar
eleğin deliklerinden düşmeyelim
SAVAŞTA
sinirleri sağlam olmayanlar
yarınlarada layık değildir
Savaş gibi barış da
mert ve akıllı adamlar ister
Şunu bilmeliyiz ki,
güzel ve aydınlık yarınlar
bugüne karşı direnmek,
ve gelecek için savaşmakla
elde edilebilir
Ve
DİRENİŞ
ERDEMİN
BAŞLANGICIDIR ..

Azad Can

OKUYUCULARDAN MÜCADELEYE

DERSİM KIŞLA HALİNE GETİRİLEMEZ

Faşist hakim sınıflar bütün Türkiye halkına olduğu gibi yiğit Dersim halkına da azgınca saldırıyor. Zehirli bir yılan gibi tüm zehirini emekçi halkın üzerine kusuyor. Yıllardır toplu olarak katlettiği, sürgüne tabi tuttuğu, eritme politikasını dizginsizce sürdürdüğü Dersim'de, faşist devlet yeni amaçlar peşinde! Faşist hakim sınıflar, Fatsa'da, Aybastı'da yaptıkları "NOKTA" operasyonlarını Dersim'de de uygulamak istiyorlar.

27 Temmuz'da basılan Pertek dere Nahiyesi Jandarma karakolunun "faillerini" bulmak adı altında tüm Dersim'de yoğun bir terör estiriliyor. Operasyonun yoğunlaştığı noktalardan biriside Hozat ve köyleridir. Sıkıyönetim kuvvetleri, jandarma, komando, helikopterlerle savunmasız halka fütursuzca saldırıyor. Yüzlerce asker hava desteğinde köyleri basıyor. Köy baskınlarında bir yandan devrimciler yakalanmak istenirken, diğer yandan faşist subaylar faşist propaganda yürütüyorlar. Devrimciler hakkında burjuvazinin yıllardır tekrarladığı ve Dersim halkının gülüpte geçtiği yalanlar uyduruyorlar. Halk böylesi faşist sahtekarlıklara değer vermiyor. Faşist ordunun kendi uygulamaları onun yüzünü açığa çıkarıyor. Köy yollarını kesen jandarmalar, tarlada, odunda, yabanda rasladıkları emekçileri dipçikliyorlar, en adi bir şekilde küfürler savuruyor, sözüm ona güçlülüklerini ispatlıyorlar. Ama bunun boş bir çırpınış, korkunun verdiği bir telaş olduğu hemen ortaya çıkıyor. "Anarşist" dedikleri devrimcileri yakalayamayan faşist devlet, aciz bir şekilde dağlara, Dersim'in sarp kayalıklarına, derin derelerine saldırıyor. O, Dersim'de kendisine herşeyi düşman görüyor. Rasladığı her çalıdan, her mağaradan bir devrimci çıkacakmış gibi korkuyor. Hakim sınıfların bu hali kızgın bir saç üzerindeki ayıyı andırıyor.

Aramalarda subaylar kadınlara sarkıntılık yapıyor. Böylece ordunun ne denli "can ve mal güvenliğinin" bekçisi olduğu emekçi halk tarafından daha da yakından görülüyor. Faşist ordu gerçekte emekçi halkın can ve mal güvenliğinin olduğu gibi, ırzının da düşmanıdır. Onun güvenliğini koruduğu kompradorların ve toprak ağalarının canı ve malıdır. Bankalardır, Ağa topraklarıdır, Fabrikalardır, İşkencecilerdir. Faşist ordu işte bugün bu görevini açıkca gizlemeden sürdürüyor.

Faşist ordunun bir provakasyon peşinde olduğu her yanından bellidir. Bir yandan faşist basın Dersim'e yönelik sansasyonel haberler verirken, diğer yandan subaylar aramalarda köylülere 1938 Dersim katliamını hatırlatıyorlar. Bu konuda faşist hakim sınıflara en iyi yardım eden hakim sınıflara satılmış ajan ve muhpirlerdir. Bunlar bir yandan halkın arasında korku ve telaş yaratacak yanlış haberler yayarlarken, diğer yandan da devrimcileri ve devrimcilere yardım eden halkı jurnalliyorlar. Ancak Dersim'de bunlarında durumu iç açıcı değil. Devrimciler açığa çıktığında bunlara gereken dersi veriyorlar. Muhpir ve ajanlar korkularından keskin "devrimci" kesiliyorlar. Fakat halk bu sahtekarlıkları anlıyor. Bunlara kanmıyor.

Faşist hakim sınıflar amaçladıkları Dersim'i kışla haline getirme hedeflerine kolay kolay ulaşamayacaklardır. Onlar bu "nokta"yı karalayıp ortadan kaldıramazlar. Dersim aşılamaz bir engeldir. Gerçekler bir kez daha, ordunun faşist niteliğini gösteriyor. Bu ordu yıllardır Türkiye Kürdistan'ında uygulanan milli zulüm başlıca araçlarından biridir. Onun asıl görevi komprador patron ve ağaların saltanatını ayakta tutmaktır. Halkın can ve mal güvenliğini sağlayacak olan kendi bağrından çıkmış olan ve halka hizmet edecek bir Halk Ordusudur.

- DERSİM KIŞLA HALİNE GETİRİLEMEZ!

Hozat'tan Mücadele Okuyucuları

NİĞDE

Niğde cezaevindeki Partizan taraftarı devrimcilerin tarafından gazetemize gönderilen bir mektupta cezaevinde Partizan sempatizanı devrimcilerin yaptığı Mao Zedung'u anma toplantısı hakkında bilgi veriliyor. Mektupta "Çin ve dünya proletaryasının, ezilen halkların önderi büyük Marksist-Leninist usta Mao Zedung'un ölümünün 4. yıldönümü dolayısıyla" 9 Eylül 1980 günü tüm devrimci, yurtsever, ilericilere açık Mao Zedung'u anma toplantısı düzenlendiği yazılıyor. Partizan taraftarı devrimciler anma toplantısına "kendilerine "devrimci", "komünist", "ihtilalci", "proleter devrimci" diyen, Mao Zedung'a açıktan açığa karşı çıkan ve sözde savunan oportunist guruplardan" kimsenin katılmadığını yazıyorlar. Mektupta anma toplantısı başlamadan önce, sivil mahkumların kaldıkları koğuşlarda anma toplantısı için çağrı yapıldığı ve toplantıdan önce 'Partizan Koro"sunun devrimci marşlar söylediği, toplantıya 150-175 devrimci mahkumun katıldığı yazılıyor. Mao Zedung ve tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla açılan toplantıda, Mao Zedung'un hayatı, Marksizm-Leninizm'e katkıları anlatılmış, şiirler okunmuş. Ayrıca cezaevinde çıkan "Mahkumun Sesi" adlı duvar gazetesine Mao Zedung ile ilgili yazılar asılarak Çin'deki "Demokrasi Duvarı" cezaevinde yaşatılmaya çalışılmış.

Partizan taraftarı devrimçiler, mektuplarında "Çin ve dünya proletaryasının ezilen hakların önderi Mao Zedung'u savunmanın, onun Marksizm-Leninizm'e katkılarını, tüm revizyonist, oportunistlere karşı devrimci saldırılara karşı savunmaktan geçtiğini" anlatıyorlar. Mao Zedung'un yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler için geliştirdiği ve Marksizm- Leninizm'e getirdiği katkılardan sözediyorlar Mao Zedung'un Marksizm-Leninizm'e katkılarının bütünüyle savunulması gerektiğini vurgulayan Partizan taraftarı devrimciler, Mao Zedung'u reddetmenin, Marksizm-Leninizm'i reddetmek olduğunu, Türkiye, dünya proletaryası ve ezilen halkların davasını savunmamak olduğunu, Mao Zedung'suz devrimin savunulamayacağını belirtiyorlar.

KÜRECİK

Halk savaşçısı Cemil Oka ölüm yıldönümü münasebetiyle Kürecik'te anıldı. Geniş kitlelerin katıldığı toplantı ve gece halk ozanı emekçinin türküleriyle doldu. Gece yiğit halk savaşçısı Cemil Oka'nın komprador patron ağa devletine karşı mücadelesinin yoldaşları tarafından sürdürüldüğünün bir örneği idi.

Yapılan toplantı ve geceye Devrimci Halkın Birliği taraftarlarının Mao Zedung'a çamur atarak katılmamalarına rağmen Devrimci Halkın Birliği kitlesi ve sempatizanları yoğun bir şekilde katılmışlardır. Toplantı devrimci kitleyi birleştirmiş ve mücadele azmini bilemiştir..

Kürecik'ten bir MÜCADELE okuyucusu

Baştarafı 4. sayfada

azılıların, en ırkçıların siyasi temsilciliğini yapmakta; Hitler taklitçisi açık faşist bir program ve uygulama ile ortaya çıkmaktadır. Bu hakim sınıfların bir kesimini, demokrat görünmeye özenen kesimini rahatsız etmektedir. Bunlar da gerektiğinde MHP yi kullanmalarına rağmen; MHP nin fazla güçlenmesini istememektedirler. Bugün MHP'nin tahribata uğramasında bu iç çelişmeler önemli rol oynamaktadır.

-Ama esas sebep bu değildir. Esas sebep şudur: Bugünkü cunta halkın belli bir kesiminin desteğini almak; en azından halkı bütünü ile karşısına almamak zorundadır. Hakim sınıfların düzeni son dönemde iyice sarsılmış, Türkiye'de iç savaş gündeme gelmiştir. Hakim sınıfların düzeni bir bütün olarak tehdit edilir hale gelmiştir. Bu tehditi ortadan kaldırmak düzeni yeniden işler hale getirmek hakim sınıflar açısından kaçınılmaz zorunluluktur. Bu ise iç savaş ortamını yumuşatmadan imkansızdır. Halkın özellikle örgütsüz kesimi suçlu olarak "terör"ü; terörün sorumlusu olarak ise MHP'yi görmektedir. MHP halk kesimleri içinde, yalnızca devrimcilerin etkinliği olanlar arasında değil, geniş örgütsüz kitleler içinde de önemli ölçüde teşhir olmuştur. Bu durumda MHP'yi takibat altına almak bu geniş kesimler arasında olumlu olarak karşılanacak; "sağ" ve "sol" teröre karşıyız demagojisinin demagoji olmadığı gerçek olduğu düşünceleri yayılacaktır.

Cuntacılar bugün kü uygulamalarını bir süre daha sürdürecekler, özellikle MHP adına cinayet işleyipte, suçları **sabit** olanları cezalandıracaklardır. Bunda esas amaçları, halkın gözünü boyamak ve 'sol' a daha rahat saldırmaktır. Bu arada cezalandırılan MHP'liler, hakim sınıflar açısından düzeni yaşatmak için verilmiş zorunlu 'kurbanlar' olacaktır. Bu 'kurbanların' MHP'nin üst yönetici kesiminden seçilmesi cuntanın bugünkü yapısı içinde güçtür. Çünkü cunta içinde önemli sayıda MHP taraftarı bulunmaktadır.

MHP ve MSP'nin belli ölçüde takibata uğraması bizi yanıltmamalıdır! 12 Eylül darbesi gerçekte hakim sınıfların kendi iç çelişmelerinin değil; öncelikle hakim sınıflar ile halk yığınları arasındaki çelişmelerin ürünüdür. Hakim sınıfların faşist düzeninin sürdürülebilmesi için halkın yükselen mücadelesinin faşist terörle bastırılması, 12 Eylül darbesinin gerçek amacıdır.

Darbeciler esas olarak halka ve devrimcilere saldırmaktadır!

- MSP'ye gelince, onunda AP ve CHP ye oranla daha fazla takibata uğraması normaldir. Cuntanın Atatürkçü faşist ideolojisine karşı, MSP islamcıfaşist ideolojiyi savunmaktadır. MSP'nin hitap ettiği kesim MSP'nin tabanı, 'İslam ülkeleriyle birleşmeyi' 'AET den çıkmayı' vs. hayal etmektedir. Bu batılı emperyalist güçler açısından 'tehlikeli' görünmektedir. Bu açıdan MSP'de takibata uğrayabilir. Fakat bütün bu takibatlarda hakim sınıflar için deki çelişmeler rol oynamasına rağmen, tayin edici olan devrimcilere saldırabilmek daha kolaylıkla ve rahatlıkla saldırabilmek 'biz hem sağa ve hem de sola' karşıyız düşüncesini ispatlamaktır. Sorun bir bütün olarak hakim sınıfların düzenini korumaktır. MHP ve MSP de bu düzenin partileridir. Ama bugün düzenin bir bütün olarak çıkarları, bu partilerden, hatta gerekirse AP ve CHP den bile kurban gerektirmektedir. Olan budur !

Z. Çelik

Baştarafı 1.sayfada

leri bile ilk kez bu kadar kısa bir sürede onama kararı alınmış olduğunu yazmış - lardır. Devrimciler hakkında idam kararı almak ve bunun onayını geciktirmemek ha - kim sınıfların en başta gelen görevlerinden biridir.

Bütün bunların yanısıra yüzlerce devrimci idam cezasıyla yargılanmak üzere aranmaktadır.

Devrimcilerin idam edilmesinden sonra hakim sınıfların gazeteleri, idamın uygulanmasının çok iyi olduğunu ,ge - rekli olduğunu, anarşinin kökünü kazımak için kararlı adımlarla ilerlendiğini ya zarak uşaklıklarını ispat için yarışa giriştiler. Bu gazetelerin yorum köşelerini zehir kusan kelimleriyle süsleyen faşist yazarlar, Milli Güvenlik Konseyindeki faşist generallerin almış olduğu idam kararlarını haklı göstermek için dökmedik dil bırakmıyor, faşist paşalara övgüler düzüyorlar. İdam kararlarını ve infazları sadece onlar değil, emperyalist burjuvazi de alkışla karşılamaktadır. İngiliz emperyalist burjuvazisinin sözcüsü televizyon BBC de, idamları "yeni askeri yönetimin siyasi tedhişe karşı kararlı davranacağının bir belirtisi"olarak nitelemiştir.

Resmi olarak verilen ölüm cezaları, uzun seneler hapis cezaları yanısıra faşist generaller devrimcileri, demokratları katletmek için değişik metodlara baş - vurmaktadırlar. Gazetelerde "Bursa'da bir avukatın Emniyet'in 5 inci katından düşüp öldüğü açıklandı" ya da Erim'in katili Dev-Sol militanı Ahmet Karlangaç'ın arkadaşlarıyla yüzleştirme sırasında " sinir krizi geçirip başını duvarlara vurar ak beyin kanamasından öldüğü" (!) şeklinde bir takım "esrarengiz" haberler çıkmaktadır. Faşist kan emiciler, ne kadar saklamaya çalışırlarsa çalışsınlar, onların her fırsatta demokratları, devrimcileri katletmek için ellerinden geleni yaptıkları gün gibi ortadadır. Gazeteler, çatışmalarda ölen sol teröristlerin haberleriyle doludur. Darbeden bu yana 1000 lerce devrimci zindanlara tıkılmıştır. Ve dev - rimcilerin haklarındaki dava dosyaları gün geçtikçe kabarmaktadır. En son olarak "örgüt davaları " adı altında çeşitli davalar birleştirilmiş ve "dört büyük örgüt davası" olarak işlem görmeye başlamıştır. Dört büyük örgüt davası adı altında soruşturulan örgütler TİKKO, MLSP, Dev-Sol,İGD dir.

Görüldüğü gibi hakim sınıflar devrimcilere karşı hummalı bir çalışmaya girmiş - lerdir. Bütün bu yaptıklarıyla halkın gözünü korkutmak, mücadeleyi engellemek istemektedirler. Fakat, idam sehpaları,uzun

hapis cezaları halkımızın mücadelesini engelleyememiştir ve engelleyemez. Bugün kurulan idam sehpaları yeni değildir. Halkımız 6 Mayıs 1972 de "silah zoruyla devlet düzenini değiştirmeye teşebbüs etmek" suçuyla yargılanan Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı,bu üç yiğit devrimciyi unutmamıştır. Devrimcilerin asılması halkımızın komprador patron ağa devletine karşı olan kininin daha fazla bilenmesinden başka bir şey değildir. Komprador patron ağa devleti bu faşist baskılarının hesabını bir gün mutlaka verecektir.

L.Onur

Ankara Sıkıyönetim Mahkemeleri 13 ölüm cezası verdi

ANKARA (Hürriyet) - Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemeleri, kuruluşundan bugüne kadar katliam, cinayet ve öldürmeye teşebbüs suçlarından yargıladığı 99 sanıktan 80'ine toplam 1004 yıl ağır hapis cezası verdi. Aynı suçlardan yargılanan 13 sanık idama mahkum edilirken, 6 sanık da müebbed hapis cezasına çarptırıldı.

SANIKLAR VE CEZALAR

Şevki Yazıcı	Adem Demir'i öldürmek	3 yıl 8 ay hapis
Orhan Borçek	Hürcan Gürsoytrak'ı öldürmek	16 yıl 8 ay hapis
Bektaş Demir	"	16 yıl 8 ay hapis
Yavuz Ilıkcan	"	16 yıl 8 ay hapis
Mehmet Köse	"	Ömür boyu hapis
Abdullah Dalkıran	"	8 yıl hapis
Yakup Özmen	"	8 yıl hapis
Şelim Celasun	"	16 yıl 11 ay 10 gün
Ömer Kaynak	İbrahim Yurtoğlu-	8 yıl 4 ay
Mehmet Sever	Saim Koçoğlu'nu öldürmeye teşebbüs	8 yıl 4 ay
Cemalettin Güneş	"	5 yıl 6 ay 20 gün
Metin Sanlı	"	5 yıl 6 ay 20 gün
Arap Kılıç	Kasım Çözükoğlu'nu öldürmeye teşebbüs	10 yıl 4 ay
Cemal Kar	Erdem Arabacı'yı öld.	17 yıl hapis
Mehmet Erkuş	5 kişiyi öld. teşebbüs	16 yıl 8 ay
Rıza Erten	"	8 yıl 4 ay
Şirzat Nacak	"	8 yıl 4 ay
Rıfat Unutmazcan	"	8 yıl 4 ay
Mustafa Vela	"	8 yıl 4 ay
Atilla Nacak	"	8 yıl 4 ay
Hayrullah Çelik	Ali Tuzcu'yu öld.teşeb.	16 yıl 8 ay
Cevdet Ezberci	"	16 yıl 8 ay
Savaş Çalışkan	"	11 yıl 1 ay 15 gün
Ahmet Sunay	Hacıbey Ercan'ı öld.	3 yıl 4 ay
Hüseyin Şar		
Nejat Baylan		
Seyfettin Baştaş	Mustafa Başoğlu'nu öld.	1 yıl 8 ay
Feridun Açıkgöz	Satılmış Yıldız'ı öld.	16 yıl 8 ay
Erol Kaya	"	16 yıl 8 ay
Muharrem Karaman	"	11 yıl 1 ay 10 gün
İdris Güven	Hüseyin Kurnaz'ı öld.te.	17 yıl
Ünal Güven	"	16 yıl 8 ay
Hanifi Tokgöz	İbrahim Bozkur'u öld.	6 yıl 8 ay
Yavuz Çağlayan	Şakir Karataş'ı öld.	Ömür boyu hapis
Mehmet Piyraz	"	8 yıl 4 ay
Fevzi Efeoğlu	Ali Kurtoğlu'nu öld.	16 yıl 8 ay
Murat Atlı	"	8 yıl 4 ay
Mehmet Karahan	"	8 yıl 4 ay
Yusuf Yoleri	"	8 yıl 4 ay
Yavuz Karadeniz	"	5 yıl 6 ay 20 gün
Ekrem Yüksel	Mehmet Güneş'i öld.	11 yıl 1 ay 10 gün
Nurettin Kıroğlu	"	11 yıl 1 ay 10 gün
Feridun Akkuzu	"	20 yıl
Şemsettin Arslan	Ramazan Akçay'ı öld.te.	13 yıl 4 ay
Ekrem Seçkin	Yaşar Erdoğan'ı öld.	Ömür boyu hapis
Reşat Demirçin	"	Ömür boyu hapis
Rumi Ergülen	"	Ömür boyu hapis
Erhan Ergönül	3 kişiyi öld. teşebbüs	11 yıl 4 ay 20 gün
Veysi Ferhat	"	16 yıl 8 ay
Savaş Çalışkan	4 kişiyi öldürmeye te.	16 yıl 8 ay
Oğuz Deniz	"	11 yıl 1 ay
İbrahim Aytekin	"	8 yıl 4 ay
İrfan Gökmen	Cengiz Biçer'i öld.	25 yıl
Necdet Adalı	2 kişiyi öldürmek	İdam (İnfaz edildi)
Kemal Ergin	"	İdam
Ali Demirel	"	10 yıl
Şeyfettin Cem	"	10 yıl
İsa Armağan	5 kişiyi öldürmek	İdam
Mustafa Pehlivanoğlu	"	İdam (İnfaz edildi)
Naim Yanık	"	36 yıl
Mehmet Varlı	"	36 yıl
Fikri Artıkan	2 kişiyi öldürmek	İdam
Kemal Özdemir	"	İdam
Eyüp Özmen	"	İdam
Murtaza Coşkun	"	10 yıl
Ahmet Göksu	2 kişiyi öldürmeye te.	19 yıl 14 ay
Hüseyin Akyılmız	"	1 yıl 3 ay
Mervan Sebanu	Mısır Elçiliği baskını	İdam
Hüseyin Aptullah	"	İdam
Mustafa Beşeyşiy	"	İdam
Muhammet Dip Ebuzerat	"	İdam
İrfan Sakin	Doğan Çakmak'ı öld.te.	13 yıl 4 ay
Selahattin Arpacı	Sefik Erdek'i öld.	15 yıl
Erdal Şanlı	Pamir Bayram'ı öld.	22 yıl 8 ay
Ersin Kaya	"	6 yıl 8 ay
Oktay Portakal	"	6 yıl 8 ay
Esat Güven	Hüseyin Uçar'ı öld.	24 yıl
Ferhat Seferoğlu	11 kişiyi öld. teşebbüs	20 yıl
Selim Elidemir	"	20 yıl
Sait Okur	Murat Oğuz'u öld.	16 yıl
Sabahattin Çelikten	"	16 yıl
Selçuk Odabaşı	Osman Çelebi'yi öld.	13 yıl 4 ay
Arif Görünmez	Aydın Efterürk'ü öld.	Ömür boyu hapis
Hasan Bolat (1980)	Bahriye Oral'ı öld.	24 yıl
Mustafa İpek	Veli Saka'yı öld.	20 yıl
İbrahim Çiftçi	Doğan Öz'ü öldürmek	İdam
Zafer Özdemir	Sedat Yalçınca'yı öld.	10 yıl
Erdal Eren	Zekeriya Önge'yi öld.	İdam
Neşet Durdağ	Cengiz Han'ı öld.	20 yıl
Tuncay İvilik	5 kişiyi öld. teşebbüs	4 yıl 5 ay 10 gün
Dursun Görkem	Erdoğan Albay'ı öld.	10 yıl
Ensar Ülker	Nazım Kaskatepe'yi öldürmeye teşebbüs	2 yıl 11 ay 14 gün
Zeki Özer	Mustafa Başoğlu'nu öld.	16 yıl 8 ay
Yaşar Güven	Şenol Güler'i öld. te.	13 yıl 4 ay
Nihat Bayın	Nafiz Doğan'ı öld. te.	8 yıl 10 ay 20 gün
Murat Öz	öldürmeye teşebbüs	8 yıl 10 ay 20 gün

Baştarafı 9.sayfada

lerde verdiği mücadeleleri dile getirmektedir. Şiirler, Anadolu köylüsünün devlete, oğullarına "var postunu dağlara ser" diyen Anadolu kadınlarının mahalli feodallere ve işkencecilere, padişahla paşaların isyancı köylülere, işçilerin patronlara karşı (genellikle kendi dilleriyle) duygularını, sınıf kinlerini, meydan okuyuşlarını açığa vurmaktadır. Ayrıca siperlerden kaçan sefer firarilerinin ruh hallerini, yağma seferlerinde veya fütuhat - larda paşaların genç kızları nasıl köle - leştirerek cariye haline getirdikleri işlemektedir. Günümüze ilişkin şiirlerin sayısı azdır. Ve bu şiirlerde anlatılan o - layların büyük çoğunluğu gerçek olaylar - dır.

Sanatı sınıf mücadelesinin etkili bir silahı olarak kavrayan ve savunan devrimci sanatçıların bugün en önemli görevle - rinden birisi de tarihi öğrenmek, sömürücü ezen sınıfların örtbas etmeye çalıştıkları, dipte köşede kalan halk hareketlerini açığa çıkarmak, bunları halka tanıtmaktır. Bunun yanında en çarpıcı ve somut şekliyle bugünkü hakim sınıfların ataları nın, halk yığınları üzerindeki baskılarını, zulüm, soygun, ahlaksızlık ve talanlarını teşhir etmektir. Bugün, emekçi halk ve ezilen milliyetler üzerindeki baskı, işkence, terör ve sömürü biçimlerinin geçmiştekilerin bir devamı olduğu (kurtuluş yolu gösterilmek suretiyle) halka anlatılmalıdır. Geçmişte halk hareketlerine, haklı isyanlara karşı padişah fermanları, paşa emirnameleri, kadı fetvaları yayınla - nırdı. Bugün ise sıkıyönetim paşalarının numaralı bildirileri yayınlanmaktadır.Geçmişte halka çarmıhlı, mengeneli, çengelli kedili feodal işkençeler uygulanırdı, bugün ise emperyalizmin ve sosyal emperya - lizmin geliştirdiği modern tipte işkenceler uygulanmaktadır. Geçmişte halk yığınları normal sömürünün dışında bir de değişik adlar altında konulan (öşür, avarız akçesi, suç cerimesi, mücerred, bennak,nüzül akçesi, peşkeş, hayvan kesimi, yasakçı hakkı, yol yürüme, un öğütme, hücceti- ye katibiye vs. vs.) vergilerle amansızca soyulurdu, bugün ise bu, zamlarla yapıl - maktadır.

Sanatçılarımız sınıf mücadelesine, proletaryanın saflarında katılmalı, bu mücadelenin kültür cephesinde fedakar ve militanca çalışmalıdırlar. Onlar özellikle sanayi ve tarım proletaryasının mücadelelerini, sınıf özelliklerini, yaşama ve çalışma şartlarını işlemeli, kurtuluş yolunu ısrarla göstermelidirler. Diğer halkların tarihi gibi bizim tarihimiz de patronlara karşı işçilerin, feodallere karşı köylü yığınlarının, hakim milletin hakim sınıflarına karşı ezilen milliyetlerin ve emperyalizme karşı tüm halkın mücadeleleriyle, isyanlarıyla doludur. Sanatçılarımız, günümüz gerçeğini ve sıcak pratiğini işlerken, söz konusu mücadeleleri ve isyanları da açığa çıkarmalı, işlemeli onları her yönüyle ders alınması gereken örnekler olarak halkımıza tanıtmalıdırlar. Halkımızın mücadele tecrübesini, geçmişteki değerlerini bugünkü sınıf mücadelesi - nin hizmetine sokmalı, bu mücadelenin gelişip güçlenmesine tabi kılmalıdırlar.

Sanat siyasete bağlıdır. ve mutlaka bir sınıfa hizmet eder. Sınıflarüstü sanat, kaba bir yalan ve aldatmacadan ibarettir. Bugün ülkemizde birbirleriyle mücadele halinde olan dört büyük sanat vardır: Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının (hakim sınıfların) sanatı, milli burjuvazinin sanatı, küçük burjuvazinin sanatı ve proletaryanın sanatı. Son üç sınıfın, yani halk kavramına giren sınıfların sanatları, emperyalist, sosyal-emperyalist, komprador burjuva ve toprak ağası sınıfların sanatlarına karşı mücadele etmektedir. Proleter sanat ise tüm burjuva ve feodal sınıfların sanatlarına karşı mücadele etmektedir. Bugün ülkemizde proletarya partisinin önünde duran en önemli görevlerden birisi de, proletaryanın güçlü sanat cephesini örgütlemektir. Bugün emperyalist, sosyal emperyalist ve komprador burjuva, feodal ve revizyonist kültüre karşı etkili bir mücadele vermek, bunların halk yığınları üzerindeki etkisini kırmak, ağalığını Rus sosyal emperyalistlerinin yaptığı modern revizyonist kültürün etkilediği bir çok yurtsever, demokrat sanatçıyı devrim saflarına kazanmak gibi bir görevle karşı karşıyayız.

Bizler proletaryanın ve halkın devrimci kültürünün mirasçılarıyız. Bu, bizim için muazzam bir hazinedir. Biz bu kültür hazinesinden yeni eserler vermede ustalıkla yararlanmalıyız. Bugün başını TKP'nin çektiği sosyal-faşist örgütler, bu hazineden kendi sınıf çıkarları için yararlanmaya çalışıyorlar. Onlar tıpkı faşistlerin Köroğlu, Karacaoğlan, Yunus Emre gibi halkın değerlerine sahip çıkması gibi Nazım Hikmet'lere, Sabahattin Ali'lere vb. sahip çıkarak kitleler üzerinde bu yolla etkinliklerini artırmaya çalışıyorlar. Bizler aynı zamanda onların bu sahtekarlıklarını teşhir etmek, halka ait olan ve halka karşı kullanılmak istenilen bu değerleri veya silahları onların elinden almak gibi önemli bir görevle de karşı karşıyayız. Bugün ne yazık ki, birçok devrimci, demokrat, yurtsever sanatçımız proletaryanın ve halkın değerlerini kene gibi sömüren TKP ve yandaşlarına karşı seslerini yükseltmiyor, susuyor, onları teşhir ve tecrit görevlerini ihmal ediyorlar. Bu durum, görevlerimizi daha da ağırlaştırıyor.

Proletaryanın sanatçısı haline gelmek isteyen devrimci sanatçılarımız, burjuva hayat tarzını, apartman katlarına kapanmayı kesinlikle terketmeli, emekçi yığınlara açılmalıdırlar. Fabrikalara, işçi ve gecekondu semtlerine, köylere açılmalıdırlar. Bu, bizleri burjuva, revizyonist sanatçılardan ayıran temel kıstastır. Devrimci sanatçılarımız proletaryadan ve emekçi yığınlardan öğrenmeli, onların ata sözlerini, deyimlerini, nüktelerini, ince duygu ve zekasını, kavgacı mizacını kısacası sınıf özelliklerini ve ruhunu sindirmelidirler. Çalışma ve hayat şartlarını ayrıntılarıyla kavramalı, onların dünyasının bir parçası haline gelmelidirler. Aksi takdirde sanatımızın muhtevası, estetiği, dili, ikna ve ajite kabiliyeti, kitleleri etkileme, eğitme ve seferber etme yeteneği zayıf kalır. Sanatımız düşmanı vurmada güçsüz veya yetersiz bir silah olarak kalır. Slogancı, yavan,soyut, hamasi ürünler vermekten kaçınmanın ve Mao'nun deyimiyle "halkın anlaması güç olan kapalı ve dolaylı anlatımlardan kaçın"manın en doğru yolu emekçi kitlelerle kaynaşmaktır.

Mayıs 1980
Muzaffer Oruçoğlu

DÜNYADA NELER OLUYOR?

NATO Manevraları Emperyalistlerin Savaş Hazırlığıdır

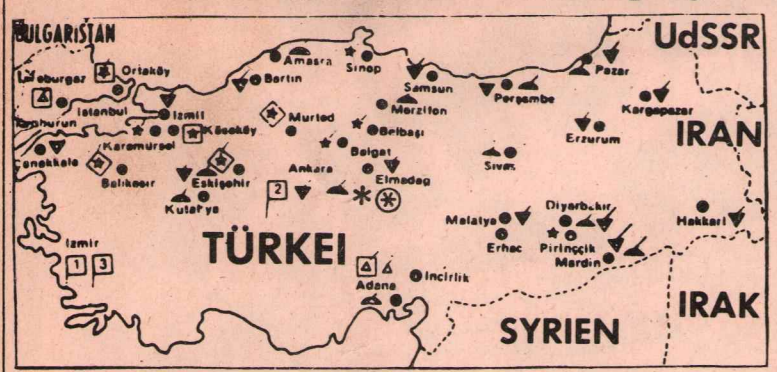

Yandaki harita Türkiye'deki ABD dinleme üslerini, askeri üsleri, nükleer hava silahları depolarını, nükleer kara silahları depolarını, NATO askeri üslerini, NATO erken uyarma üslerini, NATO nükleer silah depolarını göstermektedir.

"Rusların başını çektiği, Varşova paktı içinde birleşmiş doğu bloğu devletlerinin askerlerinden oluşan güçler Trakya üzerinden saldırıya geçerek Çanakkale ve İstanbul boğazları üzerinde kontrolu ele geçirir. NATO'ya bağlı 'çevik güçler' bu saldırıya derhal karşılık verirler, ve Varşova paktı ordularını oyalarlar. Bu arada toparlanan "kahraman Türk ordusu", "çevik kuvvetlerin" yerini alır ve boğazları kurtarır."

İşte Eylül-Ekim içinde bütün Avrupada düzenlenen NATO manevralarına paralel olarak Türkiye'de düzenlenen manevranın senaryosu bu idi.

Türkiye'de düzenlenen manevrada ABD, Batı Almanya, İtalya ve İngiltere'nin NATO'ya bağlı kuvvetleri yer aldı. Bu manevralar gerçekte, emperyalist güçlerin kendi nüfuz alanlarını korumak ve yeni nüfuz alanları kazanmak için yürüttükleri manevralardır.Ve yeni emperyalist savaş için yapılan somut hazırlıklardır.

NATO batı Avrupa'da manevraları düzenlerken, Varşova paktı da doğuda manevralar düzenlemekte; her iki emperyalist blokta, bir yandan ideolojik olarak halklarını savaşa hazırlamakta, diğer yandan en modern silah sistemlerini deneyerek, bu arada değişik orduların tek kumanda altında hareket etmesini deneyerek, askeri olarak da savaşa hazırlanmaktadırlar.

Onlar istedikleri kadar manevra yapsınlar, onların "evdeki hesabı çarşıya" uymayacaktır. Dünya halkları devrimlerle yeni bir emperyalist paylaşım savaşının çıkmasını engelleyemezlerse; yeni bir dünya savaşı; bir çok emperyalist gücün sonunu beraberinde getirecek, halklar emperyalist savaşı, devrimle yok edeceklerdir. Emperyalist savaşı yok etmenin başka yolu yoktur.

C. Ünsal

★ ★ ★

İRAN- IRAK

Dünya kamu oyunun gözleri İran-Irak arasındaki savaş dolayısıyla bir kez daha "problemli bir bölge" olan Ortadoğu'ya çevrildi. İran-Irak arasındaki sınır çatışmaları uzun süredir devam etmekteydi. Eylül ayının sonlarında bu sınır çatışmaları açık savaşa dönüştü. Her iki taraf da tüm askeri güçlerini seferber ederek savaşta birbirlerine ağır kayıp verdirmek için ellerindeki her türlü imkanı kullanmaya başladılar. Irak, İran'da Tahran'ı, petrol rafinerilerinin bulunduğu Abadan gibi şehirleri bombalarken İran'da Bağdat a bombalar yağdırıyordu. Savaş halen devam etmektedir.

Bu savaşın nasıl bir savaş olduğunu anlayabilmek için İran ve Irak'taki rejimlerin niteliğine, emperyalistlerin bu savaşa karşı takındıkları tavırlara bakmak gereklidir.

Savaş boyunca İran ve Irak'daki rejimlerin başını çekenler milliyetçi temelde ki dosçlerini ardı arkası kesilmeden sıralıyorlar. Irak'taki faşist Baas rejiminin başını çeken Saddam Hüseyin "İran'da Humeyni rejimini devirmeden savaşa son vermeyeceklerini"açıklıyor. Diğer yandan Humeyni'nin taraftarları " Irak saldırılarını çok pahalıya ödeyecektir. İran ordusu Irak'a unutamayacağı bir ders verecektir" diyor ve bu savaşın arkasında ABDnin olduğunu belirtiyorlar. İran İslam Cumhuriyeti İstanbul Başkonsolosu da " Bu savaş Büyük Şeytan Amerika'nın oyunudur.Yoksa İran-Irak savaşı doğmazdı." diyor.

Emperyalistlerin, özellikle ABD emperyalistlerinin Humeyni rejiminin devrilmesinden çıkarları vardır. Humeyni rejimi alabildiğine anti-komünist bir rejim olmasına ve devrimcilere uyguladığı baskılar çok iyi tanınmasına rağmen ABD emperyalistleri için güvenilecek bir rejim değildir. Onlar, İran Irak arasındaki milliyetçi çelişkileri ustaca kullanarak Ortadoğu'daki hakimiyetlerini daha da sağlamlaştırmak istemektedirler. Bilindiği gibi Ortadoğu, petrol yataklarıyla her türlü emperyalistlerin iştahını kabartan ve bu alan için aralarında kıyasıya dalaştıkları bir bölgedir. Savaş patlak verdiğinde ABD emperyalistleri, Rus sosyal emperyalistleri,diğer batılı emperyalistler "tarafsız" olduklarını,"iki ülkenin savaş yapmaması gerektiği" yollu demeçler vermişlerdir.Oy

Devamı 8.sayfada

B. BERLİN

Eylül ayı ikinci yarısında Batı Berlin ilginç bir grev olayına şahit oldu. Berlin bilindiği gibi ikinci dünya savaşından sonra bölünmüş, batı kesimi ABD, İngiltere, Fransa'nın denetiminde kalmıştı. Ancak Alman Demokratik Cumhuriyeti kurulduktan sonra da batı Berlin ile doğu Berlin arasındaki ilişkiler bütünü ile kopmadı. Doğu Almanya batı Berlin içinde de belli haklar elde etti. Bunlardan biri, batı Berlin'den batı Almanya'ya giden tren yolunun ve işletmesinin doğu Almanya ya ait olması özelliğidir. Aynı şekilde batı Berlin'de çalışan S-Bahn(şehir içi taşımacılığında kullanılan tren) ın işletmesi, S-Bahn istasyonları da doğu Almanya'ya aittir. Burada çalışan emekçiler, doğu Almanya'dan, S-Bahn işletmesinden maaş alarak çalışmakta, batı Berlin'de yaşamaktadırlar. İşte bunlar Eylül'ün ikinci yarısında greve gittiler. Bu emekçiler hastalandıklarında gitmek istedikleri doktoru kendileri seçmek; ücret artışı, sosyal haklar vb. gibi bir dizi ekonomik talepler ileri sürdüler.

Bu talepler karşısında doğu Almanya'nın bürokrat burjuvaları bir tek cevap verdiler:

"Grevciler sosyalizme saldıran provakatörlerdir!"

Grevciler taleplerini gerçekleştirebilmek için S-Bahn istasyonlarını işgal ettiler. Doğu Alman S-Bahn polisi işgalleri zor kullanarak kaldırdı. Grevci işçiler batı Almanya ile batı Berlin arasındaki tren bağlantısınıda bir gün kestiler. Buna rağmen doğu Almanya'nın bürokrat burjuvaları geri çekildiler. İşçilere karşı 'provakatör' suçlamalarını ve fiili saldırılarını arttırdılar. Bu saldırılarda B.Berlin'deki revizyonist batı Berlin Sosyalist Partisi üyeleri de aktif rol aldılar.

Sonunda grevciler batı daki sendikalardan da destek gelmeyince grevi kaldırmak zorunda kaldılar. Birçoğu S-Bahn işletmesinde çalışmak yerine işsizliği göze alarak istifa etti. Grev doğu Almanya'daki revizyonist yöneticilerin işçi düşmanı yüzünü, B.Berlin'deki revizyonistlerin hainliğini gösterdi. Grev aynı zamanda batı Almanya'nın sendika ağalarının da sözünü bol bol ettikleri "dayanışma" sözlerinin içi boş bir palavra olduğunu da gösterdi.

D.Çelik

B.ALMANYA

Münih

Hemen hemen hepinizin duyduğu gibi, geçtiğimiz Eylül ayının 26 sında Münih'de Ekim festivalinde bir bomba patladı. ve burada 12 insan hayatını kaybetti.Batı Alman tekelci burjuvazisi bu olaydan solcuları sorumlu tutmaya çalışıp, ona göre insan avına girişecekken olayın rengi değişti. Olay yerinde daha önce yaşaklanan(!) faşist Hoffmann Savunma Gurubuna üye bir faşistin kimliği bulundu. Daha sonra ise yine olay yerinde bombayı yerleştiren faşistin cesedi bulundu.

Batı Alman tekelci burjuvazisinin başı, eski Nazi Schleier kaçırıldığında kıyameti kopartan, heryerde insan avı başlatan Batı Alamn hakim sınıfları bu kez bu olayı vesile ederek hem "sol" hem de "sağ" teröre "lanet" yağdırdılar. Schleier kaçırıldığında ortalğı gürültüye boğan DGB(Alman Sendikalar Birliği) bu kez sadece olayı lanetleyen bir bildiriyle olayı geçiştirdi.

Münih'deki Ekim Festivali ise bir gün kesildikten sonra tekrar devam etti. Bu bir günde de Batı Alman hakim sınıfları sözde bir yas ilan ettiler.

Olaydan sonra altı tane faşist tutuklandı. Bunların evlerinde çeşitli patlayıcı maddeler ve yasak faşist yayınlar bulunmasına rağmen hemen serbest bırakıldılar. Bunlar Batı Alman burjuvazisinden aldıkları güçle tekrar tehditler yağdırmaya başladılar.

Olay aslında bugünkü düzenin yüzünün ortaya çıkması açısından oldukça önemli ve öğreticidir. Şöyle ki; Olayı düzenleyen Hofmann Spor Gurubu adındaki faşist gurup, kamu oyunun tüm tepkilerine rağmen 1980 yılının başına kadar faaliyetlerini açıkça ve yasal olarak sürdürmekte idi. Bu yılın başında bu gurubun karargah olarak kullandığı Hamburg'daki bir şatoya yapılan bir baskında tank(!) dahil olmak üzere çeşitli ağır silahlar, diğer silahlar ve bol miktarda faşist yayın ele geçirildi. Gurubun önderi Karl-Heinz Hofmann güvenlik güçlerine karşı direnmesine rağmen tutuklanmadı. Sadece Hofmann Spor Gurubu yasaklandı.

Hofmann Spor gurubunun kapanmasından sonra Alman faşistlerinin faaliyetleri durmadı. Başını avukat Röder'in çektiği bir başka faşist gurup özellikle yabancıları hedefleyerek bir dizi eyleme girişti. İlticacıların bulunduğu toplama kamplarına saldırdılar. Bu kampları bombaladılar. Bu saldırıların birinde 2 Vietnamlı ilticacı faşistler tarafından öldürüldü.

Faşist Hofmann Çetesi

Okuyucu eğer suçu delilleriyle beraber ortaya çıkan Hofmann'ın serbest bırakılmasını, Batı Berlin eyalet başsavcısı Bubaçk'ın öldürülmesi davasında olay yerinde bulunmadığını ve olaya karışmadığını ispatlayan Fritz Teufel'in buna rağmen beş yıl hapis çezası yediğini göz önünde bulundurursa Batı Alman devletinin faşist gurupları hoşgörüyle karşıladığını gözlemleyebilir. Batı Alman emperyalist burjuvazisi zaman zaman bu faşistleri tutuklasa, hatta örgütlerini yasaklasa bile bu Batı Alman devletinin demokratik olduğunu kesinlikle göstermez. Bugün bizzat Batı Alman devleti içi faşistleşme politikası izlemekte, yabancılara karşı elinden geldiğince baskı uygulamaktadır.

Fakat emperyalist burjuvazi kitle mücadelesini saptırmak , bastırmak için ne yola başvururse vursun bir çıkmazın içindedir. Bu çıkmazdan kurtulmak için ne kadar çabalarlarsa çabalasınlar yıkılışlarını önleyemeyeceklerdir.

N. Güler

YURTDIŞINDAKİ MÜCADELE OKUYUCULARI TÜRKİYEDE TANIDIKLARINIZA MÜCADELE GÖNDERİN. ONLARA DA MÜCADELENİN SAVUNDUĞU DÜŞÜNCELERİ ULAŞTIRMAYA ÇALIŞIN.

HER MÜCADELE OKUYUCUSU TÜRKİYE'DE YENİ BİR MÜCADELE OKUYUCUSU YARATSIN

OKUDUĞUNUZ GAZETEYİ ATMAYIN.
MÜCADELEYİ ENGELLEME ÇABALARINI HEP BİRLİKTE BOŞA ÇIKARALIM.